SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

JAN-MAR 2018

VOL. LXXXIII,

Nos. 1-3

SOLIA

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Rev. Fr. David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Dan Hoarste

STAFF:
V. Rev. Dr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Richard C. Grabowski

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published quarterly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

English Section

Resurrection Pastoral Letter 2018, Archbishop Nathaniel 3-4
Pastoral Changes 5, 7, 9, 10
Eucharistic Bread: Leavened or Unleavened?, Fr. John A. Peck 7-8
In Memory: Bishop Mark [Forsberg] 7
Hierarchal Schedule 8
A Visit to a Jail with Fr. Roman Braga, Fr. Daniel Ressetar 9
Bible Answer Man Explains, Stoyan Zaimov 10
Ancient Faith Writing and Podcasting Conference Speakers, Topics announced 11
Episcopate Council Meeting 12
Financial Report 13, 14
Convocation: 70th Annual ARFORA Congress 14

Romanian Section

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului, I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel 15-16
Sf. Ignatie Briancianinov: Teme-te de Obiceiurile Rele Mai Mult Decât de Demoni 17, 22
100 De Ani De La Unirea Basarabiei Cu România, Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu 18, 22, 23
Învățătura Despre Patimile Lui Hristos – Partea 1, Pr. Prof. Dr. Cezar Pelin 19-21
Darul Lacrimilor, Diacon Nicolae Marinesu 24

Vatra Generations Appeal

Mail your check payable to:
Romanian Orthodox Episcopate
PO Box 309, Grass Lake MI 49240-0309
To read about the project and donate via credit card, go to: roea.org and click on the DONATE button.
Donations are tax-deductible.

Hotel Information for 2018 Episcopate Congress

(mention "ROEA Congress" for rate)

Thursday, Sept. 6 – Saturday, Sept. 8, 2018
Vatra Romaneasca, Grass Lake, Michigan

SCHEDULE

Thursday
Clergy Conference / Episcopate Council Meeting

Friday
Episcopate Congress Sessions / Arrival of Hawaiian Iveron Icon of the Mother of God

Saturday
Hierarchal Divine Liturgy / Closing Banquet

All Hotels in Michigan are now non-smoking.

Cont. on page 8

Resurrection Pastoral Letter 2018

To the beloved clergy, monastics and pious faithful
of our God-protected Episcopate:
Grace, Mercy and Peace from God,
and from us our fatherly love and hierarchal blessing.

CHRIST IS RISEN!

"Now the eleven disciples went to Galilee, to the mountain to which Jesus directed them. And when they saw him, they worshipped him, but some of them doubted. And Jesus came and said to them, 'All authority in heaven and on earth has been given to me. Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you; and lo, I am with you always, to the close of the age'." (Matthew 28:16-20)

Dearly Beloved:

These words from the Holy Gospel according to Saint Matthew are the final words of our Lord and God and Savior Jesus Christ to His disciples. Although addressed in the first instance to His disciples of that day, they are directed as well to us, as they have been to all previous generations. They are words of direction, of command *in participation through* co-operation with Him in bearing witness to God in Trinity and to God's gift of life to His children, and the promise of eternal life.

In His great love, God created man in His own image and likeness. He invited him to work with Him, to be the caretaker of the earthly paradise which He offered him. This was the divine invitation to man *to participate fully in Him*, as co-operator, as co-worker with God in His creation. The end result of cooperation with God is called *theosis*, "…becoming by grace what God is by nature" (St. Athanasius, On the Incarnation, I). You and I are called to live our lives and share our divine call to become one with Him, to live in His presence in reciprocal love as Christ has commanded us (John 13:34ff).

Adam and Eve freely chose to reject God's invitation to be co-workers. Instead of bearing witness to God's love, by their choice of self-love, they became witnesses for Death. This self-centered action on their part, a rejection of parental care and love, resulted in undergoing physical death. Man lost, or better stated, cast aside the divine invitation to be one with Him, to co-operate, to work with God, and thus live forever. Saint Justin Martyr tells us: *"[Men] were made like God, free from suffering and death, provided that they kept His commandments"* (c. 100-165).

The reality of that great loss caused a deep longing for reconciliation and restoration of that broken bond of filial love. God did not abandon his children, but made us a promise, as the Apostle Paul explains: *"Death came through one man [Adam] and in the same way the resurrection of the dead has come through one man [Jesus Christ]"* (1 Cor. 15:21). In other words, God's love would be manifest in and through our Lord, Jesus Christ, who would overcome Death and restore humankind with the Father. Blessed Augustine of Hippo (354-430) informs us: *"But he himself that justifies also deifies, for justifying he makes sons of God"* (Sermon 192.1.1).

Jesus Christ, Love Incarnate, is the one referred by Saint Paul to Saint Timothy as Savior of the whole human race. He, the eternal Son of God, in the fullness of time, came into this world

to live among us, witnessing to the Father's love. He, himself, is the fulfillment of unity in love of the Creator and the created. God, out of love for his creation *took on flesh from the Virgin Mary and became man* (Creed) thus fulfilling the restoration of that bond of co-operation between God and man which had been long lost in Paradise. Jesus is *"…light of light, true God of true God…"* (Creed), and He restores us to be *"…heirs of God and coheirs with Christ, sharing his sufferings so as to share his glory"* (Romans 8:17).

True love demands sacrifice of self for the other. We confess this in the Creed, when we state that *Christ, for our salvation took on flesh and became man and was crucified, died and was buried*. By stating, *"…for our salvation,"* we mean restoration to and with God through Christ. If, however, the only purpose of Christ's coming on earth was his death and burial, then there would be no reason for this pastoral letter. This letter, however, is in celebration of and witness to Life, not Death.

The love of God is not only sacrificial but redemptive and restorative. The Creed continues: *"…And on the third day, he rose again…"*; and therefore, we can sing: *"Christ is risen from the dead, trampling down Death by death, and on those in the graves, bestowing life!"* (Troparion of Pascha). The resurrection of Jesus is the witness of God Himself to His eternal love for us; He bestows on us unending life, permanent existence, eternal being. Our life, which had been held captive by Death because of the ancient sin of Adam and Eve, is forever freed. Who can bestow life? Only He who is the Source of Life. Who can and does bestow new life on the dead? Only He who is the source of life for all, who, by His sacrificial death on the cross, has destroyed Death's power. It is He, Jesus Christ, true God and true Man, who can bestow it on even those who have been laid to rest.

Christ, as He once did in Paradise and now through the ages, commands us to go forth to be His witnesses. We do witness His resurrection from the dead, His ascension and His return. We are witnesses to His gift of eternal life, by our unification with and participation in Him, which is *theosis*.

Let us, as have the disciples and those through the centuries, bear witness to God's loving restoration of mankind. Let us be on fire with love for the Father, the Son and the Holy Spirit, One God, immaterial, eternal and loving as Christ has invited us to do! Dearly beloved, as His disciples, we choose to worship Christ, to confess His resurrection from the dead, witnessing His trampling of Death itself, so that we, too, may bear witness to Him before all nations, remembering his final words: *"… and lo, I am with you always, to the close of the age"* (Matthew 28:20).

Christ is risen!

Accept our fatherly love and archpastoral blessings on those near and those far away.

+ Nathaniel

+ NATHANIEL
By the Mercy of God, Archbishop of Detroit and the
Romanian Episcopate of the Orthodox Church in America

Pastoral Changes

ORDINATIONS

DIACONESCU, Deacon George Bogdan, was ordained into the Holy Priesthood on March 10, 2018, by His Eminence, Archbishop Nathaniel at Holy 40 Martyrs of Sebaste, Aurora ON, and attached to St. Nicholas Church, Ottawa ON.

ASSIGNMENTS

PELIN, Rev. Dr. Cezar, was assigned as Parish Priest of St. Varlaam of Moldova Mission, Moncton, New Brunswick, effective December 25, 2016.

TIBRE, Rev. Fr. Marin Vasile, was assigned as Parish Priest of Exaltation of the Holy Cross Church, London, Ontario, effective March 25, 2018.

DEANERIES

Effective February 1, 2018, the Deaneries of the Episcopate were reestablished and new Deans appointed by His Eminence, Archbishop Nathaniel, to assist the administration of the Episcopate and further enhance the missionary, pastoral and educational activities in the parishes and missions. At its March 17, 2018 meeting, the Episcopate Council passed a motion to accept the Deaneries as administrative units of the Episcopate, an action to be ratified at the next Episcopate Congress in September 2018.

UNITED STATES

Eastern States Vicariate

Atlantic Deanery

Dean: V. Rev. Chesarie Bertea, PhD

Saint John of Suceava Parish, Manchester, NH
Saint John the Baptizer Parish, Woonsocket, RI
Saint Mary Parish, Chelsea, MA
Saint Dimitrie Parish, Easton CT
Holy Transfiguration Parish, Manchester CT
Saint Dumitru Parish, New York, NY
Saint Mary Parish, Elmhurst, NY
Holy Archangels Michael and Gabriel Parish, Middle Village, NY
Descent of the Holy Spirit Parish, Ridgewood, NY
Saint Andrew Parish, Potomac, MD
Holy Cross Parish, Alexandria, VA
Saint Mary Parish, Falls Church, VA
Descent of the Holy Spirit Parish, Elkins Park, PA
Saint Joseph of Maramures Parish, Hazleton, PA
Saint John of Wallachia Parish, Ridgewood, NJ

Great Lakes Deanery

Dean: V. Rev. Dr. Remus Grama

Saint Elias the Prophet Parish, Ellwood City, PA
Saint Andrew Parish, McKees Rocks, PA
Holy Cross Parish, Hermitage, PA
Holy Trinity Parish, Youngstown, OH
Saint Nicholas Parish, Alliance, OH
Holy Resurrection Parish, Warren, OH
Saint George Parish, Canton, OH
Presentation of Our Lord Parish, Fairlawn, OH
Saint Mary Cathedral, Cleveland, OH
Saints Peter and Paul Parish, Dearborn Heights, MI
Descent of the Holy Ghost Parish, Warren, MI
Saint George Cathedral, Southfield, MI
Saint Theodora of Sihla Parish, Royal Oak, MI
Annunciation Parish, Grand Rapids, MI
Saint Nicholas Parish, Troy, MI

Central States Vicariate

Central USA Deanery

Dean: V. Rev. Fr. George Ursache

Saint Mary Parish, St Paul, MN
Saint Thomas the Apostle Parish, St Louis, MO
Holy Nativity Parish, Chicago, IL
Saint Mary Parish, Chicago, IL
Saint Athanasius the Great Mission, Aurora, IL
Descent of the Holy Spirit Parish, Merrillville, IN
Saints Constantine and Helen Parish, Indianapolis, IN

Southern Deanery

Dean: Rev. Fr. Stefan Stoleru

Holy Cross Parish, Hollywood, FL
Holy Trinity Parish, Miramar, FL
Saint Polycarp of Smyrna Parish, Naples, FL
Holy Archangels Michael and Gabriel Parish, Apopka, FL
Saint Stephen the Great Parish, Clearwater, FL
Saint Anne Parish, Jacksonville, FL
Saints Constantine and Helen Parish, Lilburn GA
Saint John the Baptizer Parish, Kannapolis, NC
Saint Basil the Great Parish, Durham, NC
Saint Mary Parish, Colleyville, TX
Saint Mary of Magdala Parish, Houston, TX
Saint Andrew Parish, Houston, TX
Saint John Chrysostom Parish, Old Hickory, TN
Holy Three Hierarchs Parish, Baton Rouge, LA

Western States Vicariate

Pacific Northwest Deanery

Dean: Rev. Fr. Gabriel Agoston

Holy Cross Parish, San Jose, CA
Holy Resurrection Parish, Hayward, CA
Holy Archangels Michael and Gabriel Parish, Sacramento, CA
Saint Mary Parish, Portland, OR
Descent of the Holy Spirit Parish, Oregon City, OR
Holy Three Hierarchs Parish, Mountlake Terrace, WA

Pacific Southwest Deanery

Dean: V. Rev. Fr. Adrian Grigoras

Holy Cross Parish, San Diego, CA
Saint Mary Parish, Anaheim, CA
Holy Trinity Parish, Los Angeles, CA
Holy Archangels Michael and Gabriel Parish, Palm Springs, CA

Cont. on page 7

Eucharistic Bread: Leavened or Unleavened?

By Fr. John A. Peck

In the ninth century, the use of unleavened bread had become obligatory in the West, while the Orthodox continued the exclusive offering of leavened bread. The issue became divisive when the provinces of Byzantine Italy which were under the authority of the Patriarch of Constantinople were forcibly incorporated into the Church of Rome following their invasion by the Norman armies. At this time the use of unleavened bread was forced upon the Orthodox of southern Italy.

In the Bible, unleavened bread is called "unleavened bread," whereas leavened bread is simply called "bread." The Jews at that time would have understood this as would have the early Christians. It says that "He took bread," meaning leavened bread; and the Christians, being first instructed by the Apostles and then reading in the Gospels some time later, implemented this.

At the Mystical Supper, it is obvious that our Lord was changing things, to tie the Passover meal with its fulfillment, the Eucharist. One of those changes, obviously, was using leavened bread instead of unleavened, or at least leavened in addition to unleavened. The world was empty and devoid of grace before Christ, as is symbolized by the flatness of the unleavened bread, but later filled with the glory of His Resurrection, as is symbolized by the leavened bread. Christ made the change, and the Church followed through on it.

The word for unleavened bread in Greek is AZYMOS. It is used in the Greek New Testament nine times: Mt. 26:17; Mk. 14:1,12; Lk. 22:1,7; Ac. 12:3; 20:6; 1 Cor. 5:7,8.

The word for leavened bread is ARTOS. It is used 97 times in the Greek New Testament.

The passages where they are relevant for the Mystical Supper are: Now as they were eating, Jesus took **bread**, and after blessing it broke it and gave it to the disciples, and said, *"Take, eat; this is my body."* – Mt. 26:26; Mk.14:22; Lk. 22:19; 24:30,35; 1 Cor.10:16,17 (twice); 11:26,27,28.

In all these places, the writers never say Jesus took AZYMOS and blessed it; they write that Jesus took ARTOS, common ordinary leavened bread.

Here is a quote from the book **Bread and Liturgy** by George Galavaris:

The same baking method and ovens were used by the Christians for both their daily bread and that which was to be used in worship. It must be made clear that (contrary to practices today in the West) in the Early Christian centuries and in all eastern rites through the ages, except in the Armenian church, the bread used for the Church did not differ from ordinary bread in

substance. From the beginning, leavened bread was used. Even the Armenians before the seventh century and the Maronites before their union with Rome in the twelfth century used leavened bread. The practice of using unleavened bread for the Eucharist was introduced to the West much later. Among the earliest written accounts is that given by Alcuin (A.D. 798) and his disciple Rabanus Maurus. After this, the altar bread took the light, wafer-like form, achieved with pressing irons, so common today. (Galavaris, **Bread and Liturgy**, p. 54).

The adjectival form *Azymite* was used as a term of abuse by Orthodox Christians against Latin Rite Christians. The Orthodox Church has continued the ancient Eastern practice of using leavened bread for the Lamb (*Hostia* 'victim' in Latin) in the Eucharist. After serious theological disputes between Rome and the churches of the East, Latin use of unleavened bread, *azymes*, for the Eucharist—a point of liturgical difference—became also a point of theological difference between the two, and was one of several disputes which led eventually to the Great Schism between Eastern and Western Christianity in 1054.

Here is a quote from a Latin priest and professor of theology at the University of Vienna named Johannes H. Emminghaus:

In the Latin Rite, the bread for the Eucharist has been unleavened since the eighth century; that is, it is baked of flour and water without yeast. At the Last Supper, Christ probably took this kind of bread (mazzah), which was interpreted in the Passover memorial as a "bread of affliction," the bread of nomadic shepherds who had no homeland of their own. During the first millennium of Church history, however, it was the general custom in both East and West to use normal "daily bread," that is, leavened bread, for the Eucharist; the Eastern Churches still use it and usually have strict prohibitions against the use of unleavened bread (or "azymes"). The Latin Church, for its part, regards the question as of little

Cont. on page 7

In Memory: Bishop Mark [Forsberg]

Funeral services for His Grace, Bishop Mark [Forsberg], 83, Former Bishop of Boston, were celebrated at Christ the Saviour Cathedral (OCA), Miami Lakes, FL on Thursday and Friday, January 11-12, 2018. Bishop Mark fell asleep in the Lord on Monday, January 8. Visitation at the cathedral was held on Thursday, January 11. The Funeral Service followed at 6:30 p.m. On Friday, January 12, the Divine Liturgy was celebrated at 10:00 a.m., followed by interment at Vista Memorial Gardens, Miami Lakes, FL. His Beatitude, Metropolitan Tikhon and Their Eminences, Archbishop Nathaniel and Archbishop Nikon concelebrated. A repast followed at the cathedral.

Born in Detroit, MI on April 2, 1934, Bishop Mark was ordained as a Melkite Greek Catholic deacon and priest in 1964. The following year, he was received into the Orthodox Church. While pursuing studies at Saint Vladimir's Orthodox Theological Seminary, Yonkers, NY, he served Saint George Antiochian Orthodox Church, Albany, NY and later Saint George Antiochian Orthodox Church, Wichita, KS. After his reception into the Romanian Episcopate of the Orthodox Church in America, he served Saint Thomas Church, St. Louis, MO and Saint George Albanian Orthodox Cathedral, Boston, MA. He was elected to the episcopacy in June 1979 and consecrated on November 10, 1979 to succeed His Grace, Bishop Stephen [Lasko] as Bishop of the OCA's Albanian Archdiocese. In 1984, he was named Titular Bishop of Bethesda. In March 1985, he was elected Bishop of Fort Lauderdale and Auxiliary to His Grace, Bishop [later Archbishop] Dmitri of Dallas and the South, a position he held until he again was named Titular Bishop of Bethesda in March 1991. He had also served as Administrator of the Diocese of the Midwest for a brief period in the late 1980s. He was granted retirement on March 21, 2001 with the title of Former Bishop of Boston. May Bishop Mark's memory be eternal!

Eucharistic Bread ... *Cont. from page 6*

importance, since at the Council of Florence, which sought to reunite East and West (1439); the difference in custom was simply acknowledged and accepted. (Rev. Johannes H. Emminghaus, **The Eucharist: Essence, Form, Celebration**, p. 161).

Here is a quote from a Jesuit priest and professor of Theology at the University of Innsbruck:

In the West, various ordinances appeared from the ninth century on, all demanding the exclusive use of unleavened bread for the Eucharist. A growing solicitude for the Blessed Sacrament and a desire to employ only the best and whitest bread, along with various scriptural considerations—all favored this development.

Still, the new custom did not come into exclusive vogue until the middle of the eleventh century. Particularly in Rome, it was not universally accepted till after the general infiltration of various usages from the North. In the Orient, there were few objections to this usage during olden times. Not till the discussions that led to the schism of 1054 did it become one of the chief objections against the Latins.

At the Council of Florence (1439), however, it was definitely established that the Sacrament could be confected in azymo sive fermentato pane. Therefore, as we well know, the various groups of Orientals who are united with Rome continue to use the type of bread traditional among them. (Rev. Joseph A. Jungmann, SJ., **The Mass of the Roman Rite, vol. II**, p. 34).

In other words, the use of unleavened bread with the round host came from the forests of Germany.

Originally published by Preachers Institute on June 5, 2017.

Pastoral Changes ... *Cont. from page 5*

Saint Anne Parish, Pomona, CA
Saint John the Baptizer Parish, Glendale, AZ
Holy Cross Parish, Phoenix, AZ
Saint John the Hozevite Parish, Denver, CO
Saint Dimitrie the New Parish, Frederick, CO
Saint Mary Parish, Las Vegas, NV

CANADA

Vicariate of Canada

Eastern Deanery

Dean: Rev. Fr. Liviu Alexandrescu

Saint Nicholas Parish, Ottawa, ON
Annunciation Cathedral, Montreal, QC
Saint Nicholas Parish, Montreal, QC
Saints Peter and Paul Parish, Quebec City, QC
Ascension Parish, Montreal, QC
Holy Brancoveanu Martyrs Parish, Montreal, QC
Saint Andrew Parish, Laval, QC
Saint Mary Parish, Laval, QC
Saint Elias Parish, Anjou, QC

Cont. on page 9

HIERARCHAL SCHEDULE

HIS EMINENCE, ARCHBISHOP NATHANIEL

August 1 – December 31, 2017

August 5-6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Attended Vigil Service for feast of Transfiguration of the Lord. **Sunday:** Attended Divine Liturgy.

August 12-15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Attended Great Vespers. **Sunday:** Attended Divine Liturgy. **Monday:** Attended Vigil Service for monastery's patronal feast of the Dormition of the Mother of God. **Tuesday:** Attended Hierarchal Divine Liturgy.

August 19-20. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Attended Great Vespers. **Sunday:** Attended Divine Liturgy.

August 26-27. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Attended Great Vespers. **Sunday:** Attended Divine Liturgy.

August 31- September 3. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Annual Church Congress. Thursday: Attended Divine Liturgy. Clergy Conference. Vespers. Episcopate Council Meeting. **Friday:** Attended Divine Liturgy. Congress Sessions. Vespers. **Saturday:** Congress Sessions. Memorial Service. Great Vespers. **Sunday:** Celebrated Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

September 7-8. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Thursday: Attended Vigil Service for feast of Birth of Virgin Mary. **Friday:** Celebrated Hierarchal Divine Liturgy.

September 9-10. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy.

September 13-14. Rives Junction, MI. Dormition Monastery.Wednesday: Vigil for feast of Exaltation of the Holy Cross. **Thursday:** Hierarchal Divine Liturgy.

September 16-17. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy.

September 23-24. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy.

September 30 – October 1. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy for feast of the Protection of the Mother of God.

October 2-5. Garfield, NJ. Annual Meeting of the Assembly of Canonical Orthodox Bishops in the USA.

October 8. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

October 14. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of St. Parascheva.

October 15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

October 22. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

October 26. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Great-martyr Demetrios the myrrh-streaming.

October 29. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

November 4-5. Alliance, OH. St. Nicholas. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Troitza. Banquet for 105th Anniversary.

November 12. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

November 13-17. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod Meeting.

November 19. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

November 21. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Entrance of the Birthgiver of God in the Temple.

November 26. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

November 30. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Holy Apostle Andrew, the first-called.

December 3. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

December 5-6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Tuesday: Vigil for feast of St. Nicholas. **Wednesday:** Hierarchal Divine Liturgy.

December 10. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 17. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchal Divine Liturgy. Christmas program.

December 23-24. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday morning:** Hierarchal Divine Liturgy. **Sunday evening:** Vigil for feast of Birth of Our Lord.

December 25. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Birth of Our Lord.

December 26-27. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Tuesday: Hierarchal Divine Liturgy for feast of Synaxis of Most Holy Birthgiver of God. Lunch. Christmas caroling. **Wednesday:** Hierarchal Divine Liturgy for feast of St. Stephen the Archdeacon.

Hotel Information ... *Cont. from page 2*

Holiday Inn - Jackson (517) 789-9600
2696 Bob McClain Dr., Jackson
(behind Meijer, North side of I-94 @ Airport R
Deadline: August 15, 2018
(2 Queen beds)- $139/night + 11% taxes.
(Single King) - $139/night + 11% taxes.
Fitness center, business center, indoor pool, free Wi-Fi.

Cont. on page 14

A Visit to a Jail with Fr. Roman Braga

Following is an account by Fr Daniel Ressetar who happily complied with a request by His Eminence, Archbishop Nathaniel, to share the account of his visit to a jail with Fr. Roman Braga.

After immigrating to the United States in 1985(?), the Rev. Father Archimandrite Roman Braga was appointed by His Eminence, Archbishop Nathaniel, to be the chaplain for the Orthodox Monastery of the Transfiguration in Ellwood City, Pennsylvania, which was headed by Abbess Mother Alexandra, of blessed memory.

Father Daniel Ressetar, the pastor of Christ the Savior Orthodox Church in Harrisburg, Pennsylvania, invited Father Roman to lead a retreat at the church for the Frackville Deanery and Harrisburg area churches on November 16, 1985. He was accompanied by Sister Katherine, the future abbess of the monastery, and Sister Inge.

On Saturday, Fr. Roman gave his talk entitled "Religious Encounters" to some 60 people in the church upstairs while Sisters Katherine and Inge had about 30 children doing projects downstairs. Vespers was served at 3 p.m. and Matins at 7 p.m. after dinner.

On Sunday morning, Fr. Roman and Fr. Dan concelebrated the Divine Liturgy. Sister Inge read the Hours, Sister Katherine read the epistle lesson, and Fr. Roman delivered the homily emphasizing the difficulties that exist in the world for a Christian to openly bear witness to Jesus Christ as Lord and Savior and His Church. During the fellowship hour following the Divine Liturgy, Fr. Roman mingled with the parishioners and with parishioners of Romanian background sharing personal stories.

But on Friday night, the day before the retreat, the three visiting guests dined at the rectory hosted by Matushka Theodora Ressetar, who noticed how carefully and slowly Fr. Roman ate, cherishing the food he consumed. When Fr. Dan casually mentioned at the table that he was presently the chaplain at the nearby jail, Dauphin County Prison (DCP), adhering to a flexible schedule of some 30 hours a week which did not interfere with any pastoral obligations, Fr. Roman casually asked if he could visit the county jail before leaving Harrisburg.

Surprised by the request, Fr. Dan responded: "Father Roman, you were sentenced by the Communists and imprisoned for over 10 years, including four years in solitary confinement in jails in Romania,. Why in the world would you want to enter a prison again?"

Fr. Roman replied: "I would just like to see personally what an American prison looks like on the inside. I am just curious." So Fr. Dan drove him to DCP that night with Sisters Katherine and Inge who remained in the car outside.

The correction officer welcomed Fr. Roman who was dressed in a cassock bearing a pectoral cross, and led us to the Work Release section where there is minimum security. Here he met an elderly Romanian Orthodox man who had a DUI conviction. Both conversed in Romanian and prayed together. The resident was inspired by Fr. Roman's visit and talked about it for days.

Then Fr. Dan escorted Fr. Roman into the main building where over 400 male inmates were confined. He walked slowly down the hallway divided into A, B, C, D, E and F cell blocks. Most of the men were watching television or reading. The rest were in their cells waiting for "check time", the counting of the residents. It was only about 9 p.m.

Fr. Roman was praying out loud while walking the hallway approaching a few of the inmates behind bars and blessing them and conversing with them. "Chaplain," one inmate commented to Fr. Dan after Fr. Roman left the area: "That Father Roman really looks like a holy man." Fr. Dan replied, "He is!"

Outside the prison on their way back to the rectory, Father Roman mentioned that Dauphin County Prison resembled a fine hotel compared to what he went through in prison in Romania. He appreciated making that visit, even though it brought back horrible memories.

Pastoral Changes ... *Cont. from page 7*

Saint Panteleimon Parish, Saint-Eustache, QC
Protection of the Mother of God, Pierrefonds, QC
Saint Parascheva Parish, Saint-Laurent, QC
Saint Varlaam of Moldova Mission, Moncton, NB

Central Deanery
Dean: Rev. Fr. Ionut Maerean

Holy Cross Parish, London, ON
Saint John the Baptizer Parish, Kitchener, ON
Holy Confessors of Transylvania Parish, Oakville, ON
Saint Nectarios Mission, Stoney Creek, ON
Holy Archangels Michael and Gabriel Parish, Niagara Falls, ON
Saint John the Evangelist Parish, Toronto, ON
Saint George Parish, Toronto, ON
Saint Luke Mission, Markham, ON
Holy Forty Martyrs Parish, Aurora, ON
Saint Elijah Parish, Schomberg, ON

Cont. on page 10

Bible Answer Man Explains Why Jesus Ignored Mother of Demon-Possessed Daughter, Called Her a 'Dog'

By Stoyan Zaimov, Christian Post Reporter

Hank Hanegraaff, host of the "Bible Answer Man" podcast, has tackled a challenging Bible passage posed by a listener who questioned why Jesus initially ignored the mother of a demon-possessed daughter, and even called her a "dog" in the book of Matthew.

In Matthew 15:21–28, a Canaanite woman pleads with Jesus to show mercy on her and her daughter, but He initially does not reply. When the disciples urge Jesus to leave, the woman kneels before Him and asks for help again.

"It is not right to take the children's bread and toss it to the dogs," Jesus replies.

When the woman persists and says that "even the dogs eat the crumbs that fall from their master's table," Jesus hails her faith, and heals her daughter.

A listener to Monday's podcast, a man named Lucas, asked Hanegraaff if he can shed light on Jesus' attitude, and why at first He seemed to ignore the woman and even referred to her as a "dog."

Hanegraaff, a member of the Eastern Orthodox Church and president of the Christian Research Institute, said the passage is actually one of the "most clever" ones in all of Scripture.

"The absolute erudition and wisdom of our Lord and Savior Jesus Christ," he expressed, pointing out that Jesus was "borrowing" from the mindset of the day, namely that Gentiles and the Samaritans in particular are "dogs."

"So here you have a Gentile woman, and she is thought of as a dog. Remember when the Assyrians conquered the Northern Kingdom, they killed or exiled everyone. They did leave some alive, they intermarried and became the Samaritans. They became the 'dogs' in the view of the Jewish people," he said.

"So Jesus is now taking that particular mindset, and exposing it for what it is. And He does a very clever thing here," Hanegraaff continued, stating that Jesus was framing that dogs "have more faith than their supposed master."

"So here you have Jesus turning the tables, and the Gentile woman is used as an example to show the Jews that the dog has more acumen that the master. So again, it's a classic turning of the tables, but it's right along with what Jesus has always taught. We shouldn't call someone a 'dog' and someone else a 'human being.' For all are created in the image and likeness of God," he said.

Hanegraaff argued that Jesus was exposing the "prejudice" of the time period, and seeking to show that the Gospel is meant to be spread to the ends of the Earth.

"The Gospel is for the Jew, the Gentile, and what was considered at the time to be a dog — the Samaritan," he said.

When Lucas asked why Jesus ignored the woman in the first place, the Bible Answer Man suggested that Jesus was "allowing someone to be persistent in order to drive home the point."

"This happens many, many times with Jesus. There is a persistence that is necessary — and it adds to the story, it adds to the power of what is going on."

Some Christian bloggers, such as Diane Castro, have noted that the passage is a tricky one in light of "modern psychology," which would suggest that Jesus "needs lessons in how to interact with people without damaging their self-esteem."

She said in a blog for *The Christian Post* in 2013 that in the New Testament, people's encounters with Jesus are "tailor-made."

"I picture the Syrophoenician woman, a desperate mom, coming to Jesus with an urgent plea for Him to save her daughter, and leaving with a heart soaring with gratitude," Castro wrote.

"Not only has her little girl been healed, but the woman herself has had a remarkable close encounter with the Lord. She has connected with Him in an exceptionally personal and special way, and her life has been transformed by His touch."

Reproduced from The Christian Post – April 3, 2018.

Pastoral Changes ... *Cont. from page 9*

Western Deanery
Dean: Rev. Fr. Nicolae Lapuste

Holy Trinity Parish, New Westminster, BC
Saint Mary Parish, Calgary, AB
St George Cathedral, Regina, SK
St Nicholas Parish, Regina, SK
Saint George Parish, Winnipeg, MB
Protection of the Mother of God Church/Center - Fort Qu'Appelle, SK
St Elias Parish, Lennard, MB
Saint John the Baptist Parish, Shell Valley, MB
Saints Peter and Paul Chapel and Cemetery. Flintoft, SK
Holy Trinity Church and Cemetery, MacNutt, SK
Saints Peter and Paul Church, Canora, SK

Ancient Faith Writing and Podcasting Conference Speakers, Topics Announced

BOLIVAR, PA [OCA/AFR] Speakers and topics that will be featured at the Ancient Faith Writing and Podcasting Conference [https://blogs.ancientfaith.com/behind-the-scenes/2018/03/17/ancient-faith-conference-speakers-topics/], to be held at Antiochian Village, Bolivar, PA June 20-23, 2018, were recently announced. The conference, which is open to all interested individuals whether published or unpublished, is fully committed to mentoring the upcoming generation of Orthodox writers and podcasters. College students are especially welcomed.

"The conference offers a professional development and fellowship opportunity for Orthodox Christians who want to enrich their creative work or break into a new media field," according to Melinda Johnson, conference organizer. "The conference will provide a one-of-a-kind opportunity to network and collaborate with well-known Orthodox authors, podcasters, editors, and publishers, and to gain inside perspective on the Orthodox media world. Guests will enjoy time for fellowship in a beautiful and peaceful environment. Community building and spiritual refreshment are important goals of this gathering."

The keynote address, titled "Can You Be All Things to All People and Still Be Yourself?" will be delivered by Frederica Mathewes-Green. A wide-ranging author, Frederica has been published in the *Washington Post*, *Christianity Today*, *Smithsonian*, the *Los Angeles Times*, *First Things*, *Books & Culture*, *Sojourners*, *Touchstone*, and the *Wall Street Journal*. She has been a regular commentator for National Public Radio, on *Morning Edition* and *All Things Considered*, and on the Hallmark TV network. She has served as a columnist for Religion News Service, Beliefnet.com, and *Christianity Today*. Her book and movie reviews have appeared in the *Los Angeles Times*, *National Review Online* and *Christianity Today Movies*. Her podcast is featured on Ancient Faith Radio. She has published 10 books, has appeared as a speaker over 500 times, and has been interviewed over 700 times, on venues that include PrimeTime Live, the Diane Rehm Show, the 700 Club, NPR, PBS, CNN, NBC, and Fox News, and by *Time*, *Newsweek*, *The New Republic*, *USA Today*, *The Chicago Tribune*, *The Philadelphia Inquirer*, and *The New York Times*. Among the evening lecturers will be Deacon Nicholas Kotar, who will speak on "Culture Creation for a Post-Christian America." A writer of epic fantasy inspired by Russian fairy tales and a freelance translator from Russian to English, Deacon Nicholas is the resident conductor of the men's choir at Holy Trinity Seminary, Jordanville, NY, and a semi-professional vocalist. He blogs about seeking beauty and truth in Russian folk culture and history at The Storyteller blog [https://blogs.ancientfaith.com/nicholaskotar/] on the Ancient Faith platform. He will be giving all participants copies of his translation of Ivan Ilyin's "Christianity and Culture" as part of his presentation. His lecture will conclude with a concrete action plan for Orthodox culture creators.

"Orthodoxy and Shame" will be the topic of Archpriest Stephen Freeman's presentation. Rector of the Orthodox Church in America's Saint Anne Church, Oak Ridge, TN, Father Stephen was educated at Furman University, Seabury-Western Theological Seminary, and Duke University. He is the author of the popular blog, Glory to God for All Things [https://blogs.ancientfaith.com/glory2godforallthings/] and the weekly podcast, "Glory to God," on Ancient Faith Radio. His writings have been widely translated and published in Europe and Russia. In his presentation, Father Stephen will discuss the experience of shame (clinical understanding) and its occurrence in religious conversion and practice.

A variety of specialized networking sessions also will be offered. Topics will include "Make It Beautiful: The Art of Editing Your Own Writing," "Voices in the Wilderness: Writing Beauty for the Digital Age," "Concrete Thinking as a Model for Evangelism," "Re-Catechism Preaching to the Older Brother," "Deliver us from Gnostic Cannibals: Engaging our Orthodox High School and College Students in Print, Podcasts, and the Classroom," "Making Online Content Accessible to People with Disabilities," and "Writing for Children." Several craft workshop tracks will explore adult fiction, book-length nonfiction, short-form nonfiction, and podcasting.

Additional information and registration details [https://www.eventbrite.com/e/ancient-faith-writing-and-podcasting-conference-iii-tickets-36959998350] are available online.

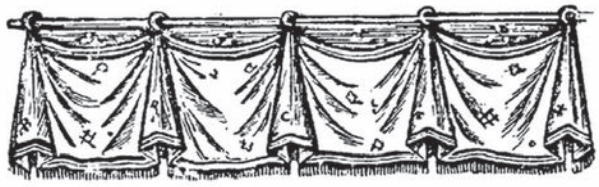

Episcopate Council Meeting

2017-19 Episcopate Council with His Eminence, Archbishop Nathaniel

[Grass Lake, MI – ROEA Chancery] On Saturday, March 17, 2018, the Episcopate Council met at the Chancery of the Episcopate. Topics discussed included: Parish Matters; Reestablished Deaneries; announcement of new members of the Spiritual Consistory and the establishment of the Monastic Spiritual Consistory (see listing of members on roea.org under Directory/ Departments and Commissions); Vatra Generations Project; Confertreat Report; Ascension Monastery court case; Clergy Matters; reports from the Departments of Finance, Publications, Religious Education, Missions and the Romanian Orthodox Vicariate of Canada (ROVOC); Episcopate Events; Long-term Projects.

Highlights of the meeting include:

- Sale of Descent of the Holy Spirit Church in Assiniboia, Saskatchewan
- Formation of a new community in Halifax, Nova Scotia and first Divine Liturgy celebrated on October 28, 2017
- Reports on renovation and iconography projects in Hazleton PA, Seattle WA, Orlando FL, Schomberg ON and Aurora ON
- Report on the Vatra Generations renovation project which included a summary of work completed to date, a financial report, the fundraising program, and the plan for work which will commence during the spring / summer season
- Progress in the court case with Ascension Monastery in Clinton Township MI (the case is currently in the appeal phase), and a report on the activities of Monk Irineu who continues to pretend to be a bishop in disobedience of the Holy Synod of the Orthodox Church in America
- Clergy: George Bogdan Diaconescu was ordained into the Holy Diaconate and the Holy Priesthood and is attached to St Nicholas Church, Ottawa ON. Suspensions: Archdeacon Sebastian Dumitrascu / V Rev Fr Daniel Ghica. Deposition: Gheorghe Carstea was deposed from the priesthood by the Holy Synod of Bishops but continues to pretend that he is a priest and has attempted to separate St Nicholas Church in Troy MI from ROEA jurisdiction. V Rev Fr Mihai Cociu fell asleep in the Lord on October 20, 2017.
- In addition to its regular report, the Department of Finance reported on the results of the Episcopate-wide appeal for victims of Hurricane Harvey in Houston TX: $37,000 collected and distributed to individual members of St Andrew and St Mary of Magdala parishes who suffered heavy loss, and to St Andrew parish to assist in damage to the church building.
- The Department of Publications reported that Solia-The Herald newspaper will be published four times per year (quarterly basis), and a special anniversary album will be published for the 80th Anniversary of the Inauguration of Vatra Romaneasca to be celebrated at the Episcopate Congress in September
- The Department of Religious Education (DORE) announced the summer camp program dates for the four camps to be held at the Vatra (2) and in the Toronto and Montreal areas. The Episcopate Council approved a donation of $6,000 from the DORE to Hagia Sophia Classical Academy, a parochial school administrated by Sts. Constantine & Helen Church, Indianapolis IN.
- The Department of Missions presented a program for sponsoring clergy from abroad, and Council approved
- The financial operation of the Romanian Orthodox Vicariate of Canada (ROVOC) has been transferred to Toronto ON from Regina SK.
- Upcoming Episcopate Events were announced and discussed: Vatra Camp Reunion on Memorial Day Weekend at the Vatra (May 25-28); Auxiliary Conferences (ARFORA on June 1-3 in Hermitage PA; Orthodox Brotherhood USA to be determined); Episcopate Congress 2018 (September 6-9) celebrating the 80th Anniversary of the Inauguration of the Vatra with the presence of the Myrrh-bearing icon of the Mother of God of Hawaii and visiting hierarchs.
- Committees were formed to study long-term projects: implementation of percentage-based giving in place of membership dues; updating clergy compensation standards.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTER

Anita Constant, Chicago, IL $750.00
Sandy Cotosman, Addison, IL $500.00
Cornel & Sharon Ivascu, Franklin, MI $500.00
Drs Jeffrey & Felicia O'Connor, Birmingham, MI $500.00
Peter J Petkas, Houston, TX $500.00
Doina & Alexis Vircol, Wilmette, IL ..... $200.00 (IMO Vasile & Zamfira Posteuca)
Psa Mary Copacia, Shelby Twp, MI $100.00
Paul & Silvia Costea, Dearborn Hts, MI $100.00
George & Evie Dobrin, Blacklick, OH $100.00
Mary Ann & Mike Glodich, Cleveland, OH $100.00
Madelena Ilcus, Jupiter, FL $100.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH $100.00
Maria Timmons, Mississauga, ON $100.00
Alexandru & Aneta Tomescu, Toronto, ON $100.00
Veta Buzas, Allen Park, MI $50.00
M/M Octavian Bertea, Warren, OH $35.00

GENERAL DONATIONS

Holy Martyrs, Aurora, ON ..... $500.00 (Hierarch Travel Expense)
St Athanasius Mission, Aurora, IL ..... $444.72 (Vicar Travel Expense)
St Nicholas, Alliance, OH ..... $300.00 (Hierarch Travel Expense)
Florin Grigorian, Shaker Heights, OH $195.30
V Rev Fr Nicolae Lapuste, North Vancouver, BC $100.00
Ovidiu Vatamanu, Lakewood, OH $100.00
Emanoil & Marinela Alexe, Richmond, IL $50.00
Florence Westerfield, Warren, MI $50.00
Paraschiva Zorca, Houston, TX $50.00
Antonio Daschievici, Montreal, QC $28.59
Marcella Bourean, Warren, MI $20.00
Mike Nicholas, Wheeling, IL $19.26

MEMORIAM

Dr Dumitru-Dan Teodorescu, Arcadia, FL ..... $500.00 (IMO Petre & Georgeta Teodorescu)
Maria Lascu, Port Richey, FL ..... $200.00 (IMO Traian Lascu)
Vivian Radu, Philadelphia, PA ..... $50.00 (IMO George Radu)
Vivian Radu, Philadelphia, PA ..... $50.00 (IMO V Rev Fr Leonte Copacia Jr)

2018 EPISCOPATE ASSESSMENT

St Mary, Chicago, IL $26,775.00
Sts Peter & Paul, Dearborn Hts, MI $23,475.00
St Mary Cathedral, Cleveland, OH $15,000.00
Protection of the Mother of God, Falls Church, VA $13,500.00
St Mary, Anaheim, CA $13,350.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA $12,750.00
St John the Baptist, Kitchener, ON $12,375.00
Holy Cross, Hollywood, FL $12,150.00
St Dimitrie, Easton, CT $12,150.00
Three Hierarchs, Mount Lake Terrace, WA $12,000.00
Holy Trinity, Miramar, FL $10,800.00
St Dumitru, New York, NY $10,500.00
St Andrew, Potomac, MD $10,425.00
Holy Nativity, Chicago, IL $10,000.00
Sts Constantine & Helen, Lilburn, GA $9,225.00
St George Cathedral, Regina, SK $8,625.00
Annunciation Cathedral, Montreal, QC $8,250.00
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN $7,650.00
St Mary, Elmhurst, NY $7,575.00
Decent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA $6,975.00
Holy Resurrection, Hayward, CA $6,825.00
St Mary, St Paul, MN $6,525.00
Descent of the Holy Spirit, Ridgewood, NY $6,000.00
Holy Trinity, New Westminster, BC $5,775.00
St George, Winnipeg, MB $5,625.00
St John, Toronto, ON $5,550.00
St Theodora, Royal Oak, MI $5,550.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI (2017) $5,525.00
St John the Baptist, Woonsocket, RI $5,025.00
St Mary, Calgary, AB $4,875.00
St Dimitrie the New, Frederick, CO $4,500.00
St John of Wallachia, Ridgewood, NJ $4,275.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN $4,050.00
St Nicholas, Alliance, OH $4,050.00
St Nicholas, Regina, SK $4,050.00
Descent of the Holy Spirit, Oregon City, OR $4,350.00
St Elias, Anjou, QC $4,350.00
St Mary, Portland, OR $4,350.00
St George, Toronto, ON $4,000.00
Holy Cross, San Jose, CA $3,975.00
St Mary of Magdala, Houston, TX $3,975.00
Sts Michael & Gabriel, Sacramento, CA $3,975.00
St Mary, Laval, QC $3,750.00
St Stephen the Great, Clearwater, FL $3,750.00
St Mary, Colleyville, TX $3,675.00
Sts Michael & Gabriel, Middle Village, NY $3,675.00
Holy Trinity, Youngstown, OH $3,525.00
Protection of Mother of God, Pierrefonds, QC $3,525.00
Sts Michael & Gabriel, Palm Springs, CA $3,225.00
St Anne, Jacksonville, FL $3,300.00
St Panteleimon, Saint-Eustache, QC $2,922.15
Holy Transfiguration, Manchester, CT $2,850.00
St Thomas, St Louis, MO $2,850.00
Holy Cross, Hermitage, PA $2,850.00
Annunciation, Grand Rapids, MI $2,700.00
St Elias, Schomberg, ON $2,700.00
St Andrew, Laval, QC $2,550.00
St John the Baptist, Kannapolis, NC $2,550.00
St Joseph of Maramures, Hazleton, PA $2,550.00
St Parascheva Church, Saint Laurent, QC $2,040.00
Holy Cross, San Diego, CA $2,025.00
St Mary, Chelsea, MA $1,950.00
St Andrew, McKees Rocks, PA $1,825.00
Holy Cross, Phoenix, AZ $1,800.00
Holy Ascension, Montreal, QC $1,350.00
St Anne, Pomona, CA $1,350.00
St Luke, Markham, ON $1,140.00
Three Hierachs Mission, Baton Rouge, LA $600.00
St Nectarios Mission, Stoney Creek, ON $510.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

National ARFORA ..... $2,670.00 (2017 St Paraschiva Mission Appeal)
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH $260.00
Rev Fr & Psa Dan Chirtu, Aurora, ON $200.00

VATRA GENERATIONS

St Mary, Calgary, AB $7,583.80
St Mary, Chicago, IL $5,000.00
V Rev Fr & Psa David Subu, Springfield, VA... $2,100.00
St George Cathedral, Regina, SK $2,080.00
Dr Gheorghe Marinescu, Rochester Hills, MI ... $1,000.00
(IMO Elizabeth Oancea)
John N Santeiu, Garden City, MI $1,000.00
Sts Constantine & Elena, Indianapolis, IN $600.00
Linda Restea $500.00
National ARFORA $500.00
St Andrew, Laval, QC $500.00
Bujea Family Memorial Fund $361.68
M/M Phil Paranuik, Fredericton, NB $300.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH $265.00
John T Bogdan, Glenside, PA $200.00
Doina Teodorescu, Royal Oak, MI $200.00
(IMO Elizabeth Oancea & Alexandru Rasca)
Pavel & Floare Buzlea, Whittier, CA $100.00
John & Mildred Campean, Youngstown, OH..... $100.00
Psa Mary Copacia, Shelby Twp, MI $100.00
(IMO David Maxim)
John Kisbac, Schaumburg, IL $100.00
National ARFORA $100.00
(IHO Archbishop Nathaniel)
Calin & Aurora Nema, Portland, OR $100.00
Judge John & Veta Regule, The Villages, FL $100.00
V Rev Fr & Psa Ian Pac-Urar, Fairlawn, OH $100.00
(IMO all deceased in 2017)
Maria Risca, Oakland, MI $100.00
Ioana Rusu-Banu, Calgary, AB $97.92
Cornelius Lungociu, Gaithersburg, MD $72.15
Donald & Nancy Frost, Indian Land, SC $50.00
(IMO Elizabeth Oancea)
V Rev Fr & Psa Laurence Lazar, Southfield, MI ... $50.00
(IHO Fr & Psa Romey Rosco)
M/M Valer Pufescu, Naples, FL $40.00
(IMO Elizabeth Oancea)
Anonymous $28.36
Gerald & Shirley Susalla, Warren, MI $25.00
(IMO Elizabeth Oancea)
Anonymous $19.31
Psa Martha MacLellan, Winnipeg, MB $10.00
James Norwich $5.00

HURRICANE RELIEF FOR HOUSTON PARISHES

St John, Kitchener, ON $1,000.00
St John, Woonsocket, RI $800.00
St John, Toronto, ON $744.50
St George, Winnipeg, MB $646.17
St George Cathedral, Southfield, MI $483.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH $50.00

Hotel Information ... *Cont. from page 8*

Holiday Inn Express - Jackson (517) 788-6400
3506 Oneil Dr., Jackson
(South side of I-94 @ Airport Rd exit)
Deadline: August 5, 2018
(2 Queen beds or Single King bed)
$120/night + 11% taxes.
Free breakfast, indoor pool, free Wi-Fi.

Convocation 70th A.R.F.O.R.A Congress

Hosted by: Holy Cross Orthodox Church,
Hermitage, Pennsylvania
Adela Price & Mary Sankey, Co-Chairmen.
Archpriest George J. Treff, Spiritual Advisor
Phone: 724-346-3151

In conformity with Article II, Section 2 of the By-Laws, we hereby convoke the 70th National A.R.F.O.R.A. Congress to be held on June 1-3, 2018, at Holy Cross Orthodox Church, 950 Maple Drive, Hermitage, Pennsylvania 16148.

Diocesan Hierarch: The Most Reverend
Archbishop NATHANIEL (POPP)
ARFORA National President: Adelina Balog
ARFORA National Secretary: Judy Dragon

SCHEDULE OF EVENTS

Friday, June 1, 2018

4:00 pm - 7:00 pm	Early Registration & Reception at Holy Cross Orthodox Church
5:00 pm	Executive Board Meeting

Saturday, June 2, 2018

8:00 am	Delegate Registration and Breakfast
9:30 am	Congress Session I
12:00 pm	Lunch and Speaker
1:30 pm	Congress Session II
5:00 pm	Great Vespers & Parastas
6:30 pm	Congress Photograph
7:00 pm	Dinner & Program

Sunday, June 3, 2018

8:45 am	Matins
9:45 am	Vesting of Hierarch
10:00 am	Hierarchical Liturgy
12:30 pm	Congress Banquet & Program

Hotel Accommodations: Holiday Inn Express, 3060 Spangler Road, West Middlesex, PA 16159. Telephone: 724-982-4600. **Reserve by May 11, 2018**.

HOME2SUITES (by Hilton) – Jackson
(517) 998-7000
2704 Bob McClain Dr., Jackson
(behind Meijer, North side of I-94 @ Airport Rd.)
Deadline: August 5, 2018
All rooms are suites with a fold out sofa bed
Suite (1 Queen) $122/night + 11% taxes
Suite (2 Queen beds) $139/night + 11% taxes
Free breakfast, indoor pool, free Wi-Fi.

Check https://www.roea.org/comingevents.html periodically for more hotel listings and up-to-date information.

Scrisoare Pastorala la Invierea Domnului 2018

Preaiubitului nostru Cler, Cinului Monahal si Dreptmăritorilor Creștini
ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii:
Har, Mila și Pace de la Dumnezeu,
iar de la noi părintească dragoste și arhierești binecuvântări!

HRISTOS A ÎNVIAT!

„Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus; şi văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi apropiindu-Se Iisus, le-a grăit, zicând: „Datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit Eu vouă și iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin" (Matei 28, 16-20).

Iubiții Mei,

Aceste cuvinte din Sfânta Evanghelie după Sfântul Evanghelist Matei sunt ultimele îndemnuri ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos adresate ucenicilor Săi. Deși au fost adresate în primă instanță ucenicilor Săi din acea vreme, ele sunt îndreptate și spre noi astăzi, așa cum au fost și pentru toate generațiile anterioare nouă. Acestea sunt cuvinte de îndrumare, de poruncă *de a participa prin* cooperare cu Dumnezeu în a aduce mărturie despre El, Domnul, Cel în Treime închinat și despre darul vieții dat de El fiilor și fiicelor Sale cât și despre făgăduința vieții veșnice.

În marea Sa iubire, Dumnezeu a creat omul după chipul și asemănarea Sa. El l-a invitat să lucreze cu El, să fie îngrijitorul paradisului pământesc pe care i l-a oferit. Aceasta a fost invitația divină adresată omului *de a participa deplin în El*, în calitate de co-operator, ca și colaborator al lui Dumnezeu în creația Lui. Rezultatul final al acestei colaborării cu Dumnezeu se numește *teosis* adică "... devenind prin har ceea ce Dumnezeu este prin natură" (Sf. Atanasie, Despre Întrupare, I). Toți împreună suntem chemați să ne trăim viața și să împărtășim chemarea dumnezeiască de a deveni una cu El, să trăim în prezența Lui în iubire reciprocă după cum ne-a poruncit însuși Domnul Hristos (Ioan 13,34).

Protopărinții Adam și Eva au ales în mod liber să respingă invitația lui Dumnezeu de a fi împreună lucrători. În loc să mărturisească dragostea lui Dumnezeu, ei au devenit mărturisitori ai morții, prin faptul ca au ales iubirea de sine. Această acțiune egoistă din partea lor, adică respingerea griji părintești și a iubirii lui Dumnezeu, a dus la moartea fizică. Omul a pierdut, sau mai bine spus, a dat deoparte chemarea lui Dumnezeu de a fi una cu El, de a coopera, de a lucra cu Dumnezeu și de a trăi astfel în veșnicie. Sfântul Iustin Martirul (cc. 100-165) ne amintește acest lucru: *"[Oamenii] au fost făcuți ca Dumnezeu, fără suferință și moarte, cu condiția să păzească poruncile Lui*."

Realitatea acestei mari pierderi a provocat o dorință adâncă de reîntoarcere și restaurarea acelei legături rupte de iubire filială. Dumnezeu nu și-a abandonat pe fiii Săi, ci ne-a făcut o făgăduință, așa cum ne spune Sfântul Apostol Pavel: "*Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om şi învierea morţilor, căci, precum în Adam toţi mor, aşa şi în Hristos toţi vor învia*" (1 Corinteni 15, 21). Cu alte cuvinte, dragostea lui Dumnezeu este manifestată în și prin Domnul nostru Iisus Hristos, care a biruit moartea și a reunit omenirea cu Tatăl. Fericitul Augustin de Hippo (354-430) ne spune: "*pentru ca El însuși, Cel care îndreptează, și îndumnezeiește,*

îndreptând face fii ai lui Dumnezeu" (Predici 192.1.1).

Iisus Hristos, Iubirea Întrupată, este cel referit de Sfântul Apostol Pavel către Sfântul Timotei ca Mântuitor al întregii omeniri. El, Fiul veșnic al lui Dumnezeu, în plinătatea timpului, a venit în această lume să trăiască printre noi, mărturisind dragostea Tatălui. El Insuși, este împlinirea unității în dragoste a Creatorului și a creației Sale. Dumnezeu, din dragostea pentru creația Sa, *a luat trup din Sfânta Fecioară Maria și a devenit Om* după cum auzim în Crez, îndeplinind astfel restaurarea acelei legături de cooperare dintre Dumnezeu și om care a fost pierdută de mult în Rai. Domnul Iisus Hristos este "*... Lumină din Lumină, Dumnezeu Adevărat din Dumnezeu Adevărat ...*" (Crez) și El ne readuce a fi "*... moştenitori ai lui Dumnezeu şi împreună-moştenitori cu Hristos, dacă pătimim împreună cu El, ca împreună cu El să ne şi preamărim*" (Romani 8,17).

Adevărata dragoste cere jertfa de sine pentru celălalt. Mărturisim acest lucru în Crez, atunci când afirmăm că *Hristos, pentru a* mântuirea noastră *s-a întrupat și s-a făcut om și s-a răstignit, și a murit și a fost îngropat*. Prin afirmația: "*... pentru mântuirea noastră*", noi înțelegem reîntoarcerea la Dumnezeu prin Domnul Hristos. Dacă singurul scop al venirii lui Hristos în lume ar fi fost moartea și îngroparea Lui, atunci această scrisoare pastorală nu ar mai fi avut sens. Această scrisoare este, totuși, pentru sărbătoarea și spre mărturisirea Vieții, și nu a morții.

Dragostea lui Dumnezeu nu este doar jertfitoare, ci este răscumpărătoare și restauratoare. Crezul continuă: „*... iar a treia zi, a înviat...*"; și, prin urmare, putem să cântăm: „*Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte, viață dăruindu-le!*" (Troparul Invierii). Învierea Mântuitorului Hristos este dovada lui Dumnezeu Însuși de dragostea Sa veșnică care o are pentru noi; El ne dăruiește viața fără de sfârșit, existența permanentă, ființa veșnică. Viața noastră, care fusese ținută în robie de către moarte din cauza păcatului strămoșesc a protopărinților Adam și Eva, este acum eliberată pentru totdeauna. Cine poate dărui viața? Numai El, Cel Care este Izvorul vieții. Cine poate da din nou viață celor adormiți? Numai El, Cel Care este Izvorul vieții pentru toți, care, prin moartea Sa pe cruce, a distrus puterea morții. El este, Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, care dă viață și celor care sunt în mormânt.

Hristos, așa cum a făcut atunci în Rai și acum în veacurile noastre, ne poruncește să mergem să fim mărturisitori ai Săi. Sa mărturisim Învierea Lui din morți, Înălțarea Lui și cea de a doua Venire a Lui. Suntem martori ai darului Său, ale vieții veșnice, prin unirea cu El și participarea noastră in El, ceea ce înseamnă *teosis*.

Deci precum ucenicii Săi și cei de-a lungul secolelor, să mărturisim și noi dragostea răscumpărătoare a lui Dumnezeu față de omenire. Să fim plini de flacăra dragostei pentru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Unul Adevăratul Dumnezeu, necreat, veșnic și iubitor așa cum ne-a chemat Domnul Hristos să facem!

Dragi mei, ca ucenici ai Săi, să alegem să ne închinăm lui Hristos, să mărturisim Învierea Lui din morți, mărturisind că a stricat moartea prin Inviere, propovăduindu-L înaintea tuturor neamurilor, amintindu-ne îndemnul ultimelor cuvinte: „*...ca iată, Eu sunt cu voi* în toate zilele, *până la sfârșitul veacului*" (Matei 28,20).

Hristos a Inviat!

Primiți a noastră dragoste părintească și binecuvantare arhierească pentru
toți cei dragi de aici aproape si de departe!

+ Nathaniel

+ NATHANIEL

Din Mila lui Dumnezeu Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America
a Bisericii Ortodoxe în America

Sf. Ignatie Briancianinov: Teme-te de Obiceiurile Rele Mai Mult Decât de Demoni

Obiceiurile au o putere asemenea cu cea a însușirilor firești: cel ce urmează Domnului Iisus Hristos este dator să dobândească obiceiuri bune și să se ferească de obiceiurile rele. Tinere! Fii înțelept și prevăzător: din anii tinereții tale să dobândești deosebită luare aminte spre dobândirea obiceiurilor bune; când vei fi în puterea vârstei, ca și la bătrânețe, te vei bucura de bogăția dobândită fără osteneală în anii tinereții. Nu socoti drept un lucru de mică însemnătate împlinirea unei pofte ce pare de cea mai mică însemnătate: fiecare împlinire a poftei lasă negreșit o anumită întipărire în suflet ce poate fi uneori foarte puternică, și sluji ca început al unui obicei vătămător. Oare știa cartoforul, atunci când s-a atins pentru prima oară de cărți, că jocul va fi patima lui? Oare știa cel supus patimii beției, atunci când a băut prima votcă, că începe să se sinucidă? Că așa numesc eu acest obicei nefericit, ce pierde atât sufletul, cât și trupul. O singură privire neprevăzătoare nu arareori s-a întâmplat să rănească inima; câteva asemenea priviri au adâncit atât de mult rana, încât de-abia s-a lecuit prin mulți ani de rugăciuni, nevoințe și plâns.

Educatori și dascăli! Insuflați tineretului obiceiuri bune; feriți-l, ca de o mare nenorocire, de obiceiurile rele. Obiceiurile păcătoase sunt ca niște lanțuri pe om: îl lipsesc de libertatea duhovnicească, îl țin cu silnicie în mlaștina puturoasă a patimilor. Pentru pierzania omului e îndeajuns un singur obicei păcătos: el va da mereu cale liberă în suflet tuturor păcatelor și tuturor patimilor. Deprinde-te să fii modest: nu-ți îngădui nicio îndrăzneală față de aproapele, nu-ți îngădui nici măcar să te atingi de el fără să fie mare nevoie, și obiceiul modestiei va face lesnicioasă pentru tine marea virtute a înfrânării. Apropiații tăi, simțind modestia care trăiește în tine, vor fi lipsiți înaintea ta de îndrăzneli nepotrivite, ca și cum s-ar cucernici înaintea bunei miresme de lucru sfânt.

Nimic nu clatină întreaga înțelepciune atât de tare ca obiceiul purtării îndrăznețe, slobode, care leapădă legile modestiei. Deprinde-te să fii cumpătat la mâncare: prin înfrânare îi vei da trupului sănătate și putere, iar minții, o trezvie deosebită, care este atât de trebuincioasă în lucrarea mântuirii, fiind de mare folos și în îndeletnicirile pământești. Îmbuibarea nu este altceva decât un obicei rău, necugetat, săturarea nesăturată a poftei firești vătămate de reaua întrebuințare.

Deprinde-te cu cea mai simplă hrană. Aceasta este, pentru cel ce s-a învățat cu ea, mai gustoasă decât bucatele alese, nu mai vorbesc de faptul că e mai sănătoasă. Ce libertate și putere duhovnicească aduce omului deprinderea mâncării simple, deprindere ce pare atât de măruntă, atât de materială! Omul care a căpătat-o cheltuiește pentru masă foarte puțini bani, foarte puțin timp și foarte puține griji de pregătire a ei. Dacă cel ce s-a deprins cu mâncarea simplă este sărac, nu va fi apăsat de sărăcia sa. Grea este trecerea de la mesele bogate și rafinate la mâncărurile simple! Pe mulți i-au silit împrejurările să facă această schimbare, și mulți, făcând-o, și-au pierdut sănătatea, ba chiar s-au clătinat duhovnicește. De acest necaz s-ar fi putut păzi dacă s-ar fi deprins cu înțelepciune și la bună vreme cu obiceiul de a mânca simplu. […]

Iubirea de argint, iuțimea, îngâmfarea, obrăznicia sunt boli rele ale sufletului, care se nasc din satisfacerea înclinărilor pătimașe ale firii căzute. Ele se întăresc, ajung la deplina putere și-l înrobesc pe om tocmai prin mijlocirea deprinderii. Această lege urmează și pofta trupească, în ciuda faptului că ea stă în firea omului căzut. Fericit este acel tânăr care de prima oară când se vor arăta în el lucrările poftei va pricepe că nu trebuie să te lași în voia ei, ci trebuie să o înfrânezi prin legea lui Dumnezeu și prin înțelepciune. Fiind înfrânată chiar de la primele ei pretenții, pofta se supune lesne minții și pretențiile ei deja cad: ea lucrează ca cineva lipsit de libertate, ferecat în lanțuri. Împlinirea poftei îi mărește acesteia pretențiile. Pofta căreia, rațiunea, satisfăcând – o vreme îndelungată și în chip statornic, îi dă stăpânire asupra omului, domnește ca un tiran atât asupra trupului, cât și asupra sufletului, ducându-le la pierzare pe amândouă.

Îndeobște, toate patimile se dezvoltă în om în urma cedării în fața lor; această cedare având loc din ce în ce mai des, înclinarea păcătoasă se preface în deprindere, iar deprinderea face patima stăpânitor silnic asupra omului. „Teme-te de obiceiurile rele mai mult decât de demoni”, a grăit Sfântul Isaac Sirul. Atunci când lucrează în tine dorința păcătoasă ori imboldul păcătos, trebuie să o refuzi. Data următoare va lucra mai slab, și în cele din urmă se va stinge cu totul; dar dacă o împlinești, de fiecare dată va lucra cu putere sporită, întrucât capătă tot mai multă stăpânire asupra voii, și în cele din urmă naște deprinderea. Păcatele pe care ne-am obișnuit să le săvârșim ne par ușoare, oricât de grele ar fi. Păcatul care este nou pentru suflet îl înspăimântă, și sufletul nu se va învoi degrabă să-l

Cont. la pag 23

100 De Ani De La Unirea Basarabiei Cu Romania

Istoria fiecărui popor consemnează momentele principale ale apariţiei, dezvoltării şi realizării sale. Dacă ar fi să căutăm un an providenţial pentru noi, românii, apoi fără îndoială acesta este 1918, realizarea României Mari, sub înţeleapta domnie a Regelui Ferdinand. Începutul l-a făcut Basarabia, străvechiul pământ românesc dintre Prut, Nistru, Dunăre şi Mare, care s-a unit cu România la 27 Martie 1918, deci acum 100 de ani.

Basarabia a făcut parte de la început din statul moldovean creat în 1359, având graniţa răsăriteană pe Nistru. O ştiau ruşii şi o recunoşteau prin tratatele ţarilor cu Domnii moldoveni Gheorghe Ştefan (1653-1668) sau cu Dimitrie Cantemir (1710-1711), dar nu le vor respecta - cum vom vedea mai târziu; o ştiau turcii, care o numeau Bogdania, căci aici oprise Marele Ştefan pe otomani în înaintarea lor spre inima Europei, cronicarii lor recunoscând că abia în 1486 au cucerit de la Ştefan cel Mare cetăţile-cheie Chilia şi Cetatea Albă şi, mai târziu, în 1539, şi Tighina; o ştiau europenii, căci fără români la porţile Europei alta ar fi fost soarta vechiului continent.

Aşadar, drepturile românilor asupra Basarabiei, Bucovinei de nord, a Ţinutului Herţei sunt străvechi, iar temeiurile reîntregirii din 1918 sunt bazate pe dreptul istoric, etnic şi pe consensul populaţiei locale. Şi totuşi, în ciuda tuturor evidenţelor, ruşii au încălcat în patru rânduri dreptul internaţional şi tratatele semnate de ei.

O **primă răpire a Basarabiei are loc în 1812**, la terminarea războiului ruso-turc din 1806, prin pacea de la Bucureşti din 1812. Turcia, învinsă, a cedat Rusiei lui Alexandru I un teritoriu care nu i-a aparţinut niciodată - Basarabia. Ruşinat, acesta din urmă a declarat Apusului că a anexat *„nu o parte a Moldovei, ci un teritoriu numit Basarabia”* (G. Popa-Lisseanu). Noul ţar, Nicolae I, ridică, în 1828, dreptul de autonomie al provinciei şi începe rusificarea; limba română este scoasă din administraţie, principalele instituţii lovite fiind şcoala şi biserica.

Urmare a războiului Crimeii din 1853, ruşii sunt învinşi de coaliţia Anglia, Franta, Turcia, Sardinia şi Austria şi prin tratatul de la Paris din 1856, sunt nevoiţi să retrocedeze Moldovei cele trei judete de la gurile Dunării - Ismail, Bolgrad şi Cahul, ca şi Delta Dunării.

A doua răpire a Basarabiei are loc în 1878, în urma războiului ruso-turc din 1877, câştigat de Rusia numai datorită eroismului armatei române condusă de Principele Carol, care s-a acoperit de glorie sub zidurile Plevnei, ca şi la Rahova sau Smârdan. Pacea de la San Stefano, ratificată de Congresul de la Berlin din 1878, consfinţea independenţa de stat a României proclamată la Bucureşti la 10 Mai 1877 - dar, paradoxal, pierdeam din nou sudul Basarabiei, cele trei judete flind reîncorporate Rusiei.

Rezistenţa românilor basarabeni în faţa cotropitorilor, dorinţa lor de libertate, precum şi speranţa în unirea cu Romania l-au determinat pe fostul ministru de război rus, generalul Kuropatkin, să scrie în 1910 : *„Poporul român din Basarabia, anexat acum o sută de ani (1812 - n.n.), trăieşte încă şi astăzi separat, ca şi când ar fi în afara populaţiei ruse. În viitor, fie pe cale paşnică, fie în urma unui război, unitatea poporului român este inevitabilă”*.

După prăbuşirea ţarismului în 1917, puterea rusească a început să se clatine şi în Basarabia, apărând - ca în toate provinciile neruseşti anexate cu forţa - tendinţe autonomiste, apoi separatiste.

La 3 Martie 1917 ia fiinţa la Chişinău Partidul Naţional Moldovenesc, condus de Vasile Stroescu, care prevedea crearea unei diete provinciale numită Sfatul Ţării, format din 86 moldoveni şi 36 reprezentanţi ai altor naţionalităţi. Prima reuniune a avut loc la 21 Noiembrie 1917, fiind ales ca preşedinte Ion Inculeţ, ca vicepreşedinte Pan Halipa, iar ca secretar Ion Buzdugan. La 2 Decembrie 1917, Sfatul Ţării proclamă oficial „Republica Democrată Moldovenească”.

Ruşii cerură germanilor armistiţiu - Românii părăsiţi şi trădaţi de ruşi, care se bolşevizaseră - cerură şi ei armistiţiu, semnat la 9 Decembrie 1917, după care ruşii, retrăgându-se, au dus şi mai multe lupte cu românii în retragerea lor, ruşii au început să ucidă pe fruntaşii românilor basarabeni; şi să impună organizaţii comuniste.

Sfatul Ţării, care nu dispunea de o armată proprie, cere guvernului român de la Iaşi, la 22 Decembrie 1918, să trimită trupe în Basarabia pentru a restabili ordinea. La 10 Ianuarie 1918, trupele române, conduse de generalul Broşteanu, trec Prutul şi, cu nenumărate jertfe, restabilesc ordinea, eliberând la 9-16 Ianuarie 1918 Chişinăul şi, în câteva zile, întreaga provincie.

La 24 Ianuarle 1918, Sfatul Ţării proclamă independenţa Republicii Democratice Moldoveneşti, rupând legăturile cu Rusia.- Dar Ucraina ridica pretenţii teritoriale, basarabenii intensificând eforturile de unire cu România prin moţiuni de unire votate de diferite judeţe (Soroca, Bălţi).

Guvernul român, condus de A. Marghiloman, şi reprezentanţii Sfatului Ţării au dus tratative de unire care s-au concretizat în reuniunea Sfatului Ţării din 15 Martie 1918, când Blocul Moldovenesc a hotărât unirea, în ciuda nehotărârii fracţiunii „ţărăneşti”. Prof. C. Stere, trimis de guvernul român la Chişinău, a asigurat că eventuala unire nu va aduce prejudicii

Cont. la pag 22

Învăţătura Despre Patimile lui Hristos în Cea De-a XIII-A Cateheză Baptismală a Sfântului Chiril al Ierusalimului - Partea 1

1. Viața Sfântului Chiril al Ierusalimului – câteva referințe

Nu deținem prea multe informații cu privire la începutul vieții lui Chiril. Ca reper principal al vieții Sfântului Chiril (315-386), amintim faptul că a fost episcop al Ierusalimului, începând cu anul 348. S-a născut[1] la puțin timp după victoria lui Constantin asupra lui Maxențiu, în 312. Probabil că, în timpul primului Sinod Ecumenic, Chiril încă frecventa școala.

Părinții Sfântului Chiril erau creștini și au încercat să-i dea o bună educație. Chiril a fost hirotonit diacon de către episcopul Macarie al Ierusalimului[2] și preot de către episcopul Maxim II.[3] În 348, Chiril a fost hirotonit în treapta de episcop, de către Acaciu, episcop arian și mitropolit al Cezareei Palestinei. Hirotonia sa pune totuși câteva probleme. Istoricul Sozomen ne informează că Episcopii Acaciu și Patrofil, cel din urmă fiind semiarian, l-au înlăturat pe episcopul Maxim II, aflat la momentul respectiv pe scaunul Ierusalimului, și l-au înlocuit cu Chiril.

Cu toate că învățătura lui Chiril s-a păstrat ortodoxă, un episcop arian și unul semiarian l-au hirotonit întru episcop. Sf. Chiril nu s-a bucurat de o bună reputație între membrii influenți ai Bisericii, însă, un sinod a intervenit, în acest sens, și a clarificat această situație.

Astfel, dintr-o scrisoare a lui Teodoret, cu privire la dezbaterile sinodului, care a avut loc la Constantinopol, în anul 383, aflăm că: „noi recunoaștem ca episcop al Bisericii-Mamă a tuturor bisericilor – Biserica din Ierusalim – pe onorabilul și foarte piosul Chiril, cel iubit de Dumnezeu, care a fost ales, conform regulilor canonice, de către cei din provincie, cel care a luptat, în diverse circumstanțe, împotriva arienilor”.[4]

După investitura lui Chiril în scaunul de Ierusalim, între acesta și Acaciu a izbucnit un conflict destul de violent. Drept urmare, arienii au început să-l denigreze pe episcopul de Ierusalim, văzând în el drept mărturisitorul și apărătorul credinței și simbolului de la Niceea.

Pe de altă parte, Chiril pretindea primatul Bisericii pe care o conducea, căci episcopul de Ierusalim, spunea el, este urmașul erei apostolice. Disputa între cele două tabere a contribuit, în cele din urmă, la exilarea, în trei rânduri, a lui Chiril.

Primul exil a fost rezultatul unui sinod, ținut în anul 357, la Ierusalim, când Chiril a plecat în Tars. A fost reinvestit în funcție un an mai târziu, de un Sinod ținut în Seleucia.

Doi ani mai târziu, în 360, Acaciu îl exila din nou. Chiril a fost reprimit în anul 362, când Iulian a fost numit împărat. A treia oară, Sf. Chiril a fost exilat de către împăratul Valens, pentru o lungă perioadă de timp, revenind în anul 378, după moartea împăratului.[5] În anul 379, când împărat a devenit Teodosie cel Mare, și-a primit scaunul episcopal, păstorindu-i pe credincioși încă opt ani, până la sfârșitul vieții, în 387.

Aceste exiluri ale lui Chiril, cât și anumite informații și zvonuri incorecte, pe alocuri, au contribuit la constituirea unui sinod la Antiohia, sinod care să ancheteze „cazul” episcopului de Ierusalim. Din raportul care a rezultat în urma acestei anchete, ne putem da seama că, în ciuda faptului că activitatea Bisericii de Ierusalim a fost coruptă, imorală și divizată în mai multe centre de interes, credința sa a rămas foarte sănătoasă.[6]

Termenul de „consubstanțialitate” a fost admis, în mod concret, de către Chiril, către sfârșitul vieții.

1 Tixeront este, oarecum, precis - 313 sau 315 -, pe când Quasten, mai precaut, spune că în jurul anului 315.

2 *Dictionnaire de Théologie Catholique*, Tome troisième, Letouzey et Ané, Paris, 1911, p. 2527.

3 *Dictionnaire de Spiritualité, Ascétique et Mystique, Doctrine et Histoire*, Tome II, deuxième partie, Beauchesne, Paris, 1953, p. 2683 ; vezi și Edward Yarnold, S.J., *Cyril of Jerusalem*, Routledge, London, 2000, p. 3.

4 Fericitul Teodoret al Cirului, *Istoria bisericească*, V. 9, 17, trad. de Pr. Prof. V. Sibiescu, în colecția PSB, vol. 44, Ed. IBMBOR, 1995.

5 *Dictionnaire de Théologie Catholique*, tom III, p. 2531; vezi și Cyrille de Jérusalem, *Catéchèses Mystagogiques*, introduction, textes critique et notes de Auguste Piédagnel. Traduction de Pierre Paris, P.S.S. revue et adaptée, în: „Sources Chrétiennes”, 126 , Les Editions du cerf, Paris, 1966; Remus Rus, *Dicționar enciclopedic de literatură creștină din primul mileniu*, Editura Lidia, București, 2003, p. 136.

6 Claudio Moreschini și Enrico Norelli, *Istoria Literaturii creștine vechi grecești și latine II, De la Conciliul de la Niceea până la începuturile Evului Mediu*, Tomul 1, traducere de Elena Caraboi, Doina Cernica, Emanuela Stoleriu și Dana Zămosteanu, Editura Polirom, 2004, p. 63.

Cu toate acestea, învățătura sa a fost una niceeană, ortodoxă,[7] una conformă cu doctrina vremii. El mărturisea dumnezeirea Fiului, învățătură căreia îi dedică o întreagă Cateheză, pe cea de-a XI-a. Așadar, Chiril mărturisește dumnezeirea și veșnicia Fiului, evitând principiul arian, conform căruia, „ar fi existat un timp în care Fiul nu a fost".[8]

De fapt, în scrierile sale nu se găsește nicăieri vreo formulă care să ne ducă cu gândul la arianism.

Având în vedere însemnătatea scaunului de Ierusalim, probabil că Sf. Chiril a participat la cel de-al II-lea Sinod Ecumenic de la Constantinopol, din anul 381.

2. *Catehezele* Sfântului Chiril al Ierusalimului

Chiril este unul din cei mai importanți cateheți ai Bisericii. De la el ne-au rămas o serie de cuvântări rostite celor care urmau să fie botezați, un ciclu complet de cuvântări adresate catehumenilor.

Cu privire la numărul acestor „Cateheze", părerile cercetătorilor sunt împărțite. Din cele 24 de Cateheze, doar primele 18 ar aparține lui Chiril – spun cercetările mai noi -, următoarele 5 – așa-numitele *Cateheze mistagogice* – aparținând, de fapt, succesorului său la scaunul episcopal al Ierusalimului, Ioan (387-417).[9]

Primele 18 *Cateheze* au fost alcătuite pentru perioada Marelui Post, cu scopul de a-i pregăti pe catehumeni, în vederea primirii Tainei Botezului, în ziua de Paști. Rostirea lor se făcea săptămânal, alternând cu o tâlcuire biblică. Avem, astfel, o săptămână de cateheze, o săptămână de tâlcuiri scripturistice. Sâmbăta și duminica nu se rosteau nici catehezele și nici tâlcuirile biblice, deoarece, în aceste zile, se participa la cultul divin public.[10] Aceste cateheze baptismale au fost rostite în cadrul Liturghiei catehumenilor, în Biserica de pe Golgota, și durau aproximativ 3 ore, fiind ținute în intervalul orar 6-9.[11]

Se presupune că aceste *Cateheze* ale Sf. Chiril au fost stenografiate[12] în momentul rostirii lor și, în acest fel, transmise urmașilor.

Catehezele sunt precedate da o alta – *Procateheza* –, care are menirea de a-i pregăti pe catehumeni pentru primirea celor mai mari și consistente adevăruri de credință.

Aceste scrieri Sfântului Chiril al Ierusalimului reprezintă „cea mai veche explicare metodică pe care o avem, cu privire la Simbolului credinței".[13]

În afara *Catehezelor*, mai putem aminti încă două scrieri, care aparțin Sf. Chiril. În primul rând, *Omilie la slăbănogul de la scăldătoarea Vitezda*. S-ar părea că această scriere este anterioară *Catehezelor*, deoarece a fost rostită în prezența Episcopului Maxim al Ierusalimului, când Chiril era încă preot.[14]

O altă lucrare – *Epistola către Constantie despre semnul luminos al Crucii* – păstrată de către istoricul Sozomen, în a sa *Istorie bisericească*, IV. 5, este – de fapt – o scrisoare către Împăratul Constantius, în care Chiril îl informează cu privire la arătarea minunată pe cer, a unei cruci luminoase. Pe lângă acestea, mai există o serie de fragmente din alte omilii, în care Sf. Chiril vorbește despre diferite pasaje din Evanghelia după Sf. Ioan.[15]

În Biserica noastră *Catehezele* au pătruns încă din secolele IV-V, în timpul Sfântului Niceta de Remesiana, prin intermediul activității acestui misionar.[16]

În ceea ce privește traducerea lor în limba română, aceasta s-a întâmplat, pentru prima dată, în anul 1788, sub pana, ilustrului călugăr Samuil Micu. A doua traducere a făcut-o Isaac Dascălul, de la Mănăstirea Neamț, înainte de anul 1799. Aceste două traduceri nu au fost tipărite.

Prima traducere tipărită a *Catehezelor* Sf. Chiril a fost realizată de către preotul bucovinean M. Bendevschi, între anii 1883-1892.

Mai târziu, au fost traduse, ca teze de licență - *Procateheza* și primele *9 Cateheze*, de către Diac. Alexandru Popescu (București, 1907); *Catehezele 10-14*, de către Bobicescu Gheorghe (București, 1908); ultimele *5 Cateheze*, de către Pr. Ioan Popescu-Albota (București, 1908).[17]

În 1943, Pr. Dumitru Fecioru realizează o traducere completă a *Catehezelor*, publicată în colecția „Izvoarele Ortodoxiei", nr. 6-7, la București și reeditată în 2003, tot la București, la Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române.[18]

---

7 *Dictionnaire de Spiritualité*…, p. 2684.

8 Claudio Moreschini și Enrico Norelli, *op. cit*. p. 64.

9 *Ibidem*. p. 65. A se vedea și Cirillo e Giovanni di Gerusalemme, *Catechesi prebattesimali e mistagogiche*, trad. G. Meastri și V. Saxer, Paoline, Milano, 1994.

10 A. Heisemberg, *Grabeskirche und Apostelkirche. Die Abfassungszeit der Katechesen*, p. 55, apud, M. Bulacu, *op. cit.*, p. 186.

11 Vezi *Dictionnaire d'Archéologie chrétienne et de liturgie*, publié par Fernand Cabrol et Henri Leclerq, Paris, 1925, vol. II, Deuxième partie, col. 2562; L. Duchesne, *Origine du culte chrétien. Etude sur la liturgie latine avant Charlemagne*, Paris, 1925, p. 520; J. Tixeront, *Précis de Patrologie*, Paris[7], 1918, p. 252.

12 *Dictionnaire de Théologie Catholique*, tom III, p. 2534.

13 J. Tixeront, *Précis de Patrologie*, septième édition, Paris, 1918, p. 252.

14 Claudio Moreschini și Enrico Norelli, *op. cit*. p. 65.

15 *Ibidem*.

16 Pr. I.G. Coman, „Aria misionară a Sf. Niceta de Remesiana", în *BOR*, nr. 5-8, 1958, p. 337-356.

17 Ierom. Veniamin Micle, „Principii catehetice în Catehezele Sfântului Chiril al Ierusalimului", în: *Mitropolia Ardealului*, anul XVII (1972), nr. 3-4, p. 237.

18 Această traducere s-a efectuat după ediția A.A. Touttée, din P.G., vol. XXXIII, colaționată cu edi-

Din lectura *Catehezelor*, ne dăm seama că Sf. Chiril este un bun psiholog și pedagog, mai ales că, în expunerea învățăturilor de credință, el aduce argumente pe măsura înțelegerii fiecărui ascultător, având în vedere vârsta, ocupația, genul, gradul de percepție al catehetului, dar și sfera de unde el provine: păgâni, samarineni și creștini.[19]

Teologia Sfântului Chiril este una ortodoxă și apofatică[20], expusă într-un limbaj simplu, popular, clar și captivant.

În linii mari, putem spune că Sf. Chiril a propovăduit un singur Dumnezeu în trei Persoane, fără început, și atotputernic. Este tot timpul unul și același, așadar, neschimbător, omniprezent și nu poate fi încăput de mintea și gândirea noastră.

Tatăl este din veci, nenăscut, creatorul. Chiril spune clar că nu a existat un timp, în care Tatăl să nu fi fost Tată; sau un timp, în care tatăl să fi devenit Tată:

> N-a căpătat în timp însușirea de Tată, ci totdeauna este Tatăl Unuia-Născut. [...] Dumnezeu are vrednicia de Tată mai înainte de orice ființă, înainte de orice simțire, înainte de timp și înainte de toți vecii, lăudându-se cu aceasta mai mult decât cu celelalte vrednicii. (*Cateheza* VII.5)

Chiar dacă nu folosește cuvântul „consubstanțialitate", în ceea ce privește Persoanele Sfintei Treimi, Chiril afirmă în mod vădit acest lucru: „ [...] între Fiu și Tată nu se interpune nimic" (*Cateheza* VII.5).

Fiul este Unul, Dumnezeu din Dumnezeu, Viață din Viață, Lumină din Lumină, întru totul identic cu Cel ce L-a născut. Între Ei există o „omogenitate absolută".[21] Hristos „este Fiul lui Dumnezeu prin fire, nu prin înfiere, născut din Tatăl" (*Cateheza* XI.7).

De asemenea, pentru a sublinia egalitatea Fiului cu Tatăl, Chiril afirmă că nimeni nu trebuie să gândească

> în chip necuvios, că Cel Unul-Născut este în al doilea loc, după cer și pământ, de aceea am numit Tată pe Dumnezeu înainte de a numi cerul și pământul, pentru ca atunci când gândim pe Tatăl, să înțelegem în același timp și pe Fiul, căci între Fiu și Tată nu se interpune nimic (*Cateheza* VII.4).

Fiul nu trebuie nici despărțit de Tatăl, dar nici confundat cu El.

Sfântul Duh este unul singur, Mângâietorul, același în Vechiul Testament, același în Noul Testament. De altfel, Sf. Chiril afirmă în nenumărate rânduri perfecta identitate de ființă a Persoanelor Sfintei Treimi, dar, totodată, și distincția dintre ele.

> Există un singur Dumnezeu, Tatăl, Stăpânul Vechiului și Noului Testament; și un singur Domn, Iisus Hristos, Cel profețit în Vechiul testament și venit pe pământ în Noul Testament; și un Duh Sfânt, Care a predicat prin prooroci despre Hristos, iar când a venit Hristos, S-a pogorât (Matei III.16) și L-a arătat (*Cateheza* XVI.3).

Acesta este, în linii mari, Dumnezeul propovăduit de Sf. Chiril al Ierusalimului. Așadar, învățătura Sfântului Părinte îl apără de orice suspiciune, de alunecare de la dreapta credință, în ceea ce privește legăturile sale cu arienii sau semiarienii.

Pe de altă parte, Tainele de încorporare, Botezul - implicit Mirungerea - și Euharistia sunt expuse destul de clar și sistematic.

În relatarea sa despre Botez, Chiril pleacă de la textul Apostolului Pavel (*Romani* VI.3-4), în care se afirmă că Botezul nu este altceva, decât moarte și înviere întru Domnul nostru Iisus Hristos. Botezul este o „pecete sfântă neștearsă", este „sfârșitul Vechiului Testament și începutul Noului Testament" (*Cateheza* III.6).

Sf. Chiril dă și o explicație cu privire la Botezul prin apă și prin Duh. În acest demers, el pleacă de la constituția dihotomică - trup și suflet - a omului:

> Pentru că natura omului este dublă, el fiind alcătuit din suflet și trup, dublă este curățirea: una netrupească pentru suflet, iar alta trupească pentru trup. Apa curățește trupul, iar Duhul pecetluiește sufletul, ca să ne apropiem de Dumnezeu, fiindu-ne stropită inima de Duhul și fiindu-ne spălat trupul cu apă curată (Evrei X.22) (*Cateheza* III.4).

Sf. Chiril afirmă destul de clar prezența reală a lui Hristos în Euharistie. Prin Jertfa de pe Cruce și sângele vărsat pe ea, Hristos a refăcut legătura dintre cele de sus și cele de jos. Taina Euharistică tocmai acest lucru reiterează – unește pe om cu Dumnezeu, în Persoana Mântuitorului Hristos (*Cateheza* XIII.24).

În cele 18 cateheze, care au un conținut mai mult dogmatic, decât moral și liturgic, sunt definite învățăturile fundamentale ale creștinismului, după cum am și constatat, învățături, de altfel, cuprinse în mărturisirea de credință, căci acest lucru l-a urmărit Chiril, în cadrul catehizării candidaților la botez - familiarizarea cu doctrina creștină și mărturisirea acesteia, într-o formă concisă și sintetică - prin intermediul Simbolului credinței.

Cont. la pag 23

ția lui Dionisie Cleopas și Fotie Alexandridis, din Ierusalim, care au utilizat un manuscris necunoscut, din Cipru, al operei Sfântului Chiril (vezi Sf. Chiril al Ierusalimului, *Cateheze*, traducere din limba greacă și note de Preotul profesor Dumitru Fecioru, Ed. IBMBOR, București 2003, nota 1, p. 5. Toate trimiterile cu privire la *Catehezele* Sfântului Chiril se vor face la această ediție).

19 Pr. Gheorghe Onofrei, „Eshatologia în catehezele Sfântului Chiril al Ierusalimului", în: *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, anul LXVI (1990), nr. 5-6, p. 14.

20 „The Works of Saint Cyril of Jerusalem", translated by Leo P. McCauley, S.J. and Anthony A. Stephenson, în: *The Fathers of the Church*, The Catholic University of America Press, Washington, 1969, p. 34.

21 *Dictionnaire de Spiritualité…*, p. 2684.

100 De Ani ... *Cont. de la pag. 18*

Basarabiei.

S-a ajuns la istorica, zi de 27 Martie 1918, când Sfatul Ţării a votat unirea cu Ţara. Era prezent prim-ul-ministru român, Marghiloman, care a citit declaraţia guvernului său privind autonomia Basarabiei. Prof. C. Stere a fost cooptat în Sfatul Ţării. Ion Buzdugan a dat citire declaraţiei Blocului Moldovenesc, iar T. Bârcă celei a fracţiunii ţărăneşti, raliată şi ea ideii unirii. Delegatul polonezilor a votat favorabil, dar delegatul ucrainienilor, germanilor, bulgarilor şi găgăuzilor s-au abţinut de la vot.

Pentru unirea cu România au votat favorabil 86 delegaţi, 3 contra, 36 s-au abţinut, iar 13 au lipsit.

Proclamaţia Sfatului Ţării glăsuia:

„Republica Democrată Moldovenească Basarabia, în hotarele ei dintre Prut şi Nistru, Marea Neagră şi vechile graniţe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută şi mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric şi a dreptulul de neam, pe baza principiului ca noroadele singure să-si hotărască soarta lor, ***de azi înainte şi pentru totdeauna se uneşte cu mama sa, România"*** (I. Nistor, „Istoria Basarabiei", Bucureşti 1991).

Proclamaţia mai afirmă respectarea drepturilor rninorităţilor, a votului universal egal, direct şi secret, a libertăţii personale, a tiparului, a cuvântului, a credinţei, a adunărilor şi a tuturor libertăţilor obşteşti, care vor fl garantate de noua Constituţie (din 1923 - n.n.).

A.Marghiloman a declarat oficial : *„În numele poporului român şi al Regelui României, cu adâncă emoţie şi falnică mândrie, iau act de hotărârea cvasi-unanimă a Sfatului Ţării şi, la rândul meu, declar că de azi înainte Basarabia este pe veci unită cu România"*.

Regele Ferdinand telegrafia: *„Un vis frumos s'a înfăptuit. Din suflet mulţumesc Bunului Dumnezeu că mi-a dat, în zile de restrişte, ca o mângâiere, să văd - după o sută de ani - pe fraţii noştri basarabeni revenind la Patria Mamă"*

Actul Unirii a fost promulgat de Regele Ferdinand şi publicat în Monitorul Oficial din 10 Aprilie 1918. Deputaţii Ion Inculeţ şi Daniil Ciucureanu au intrat în Consiliul de Miniştri al României, iar C. Stere a devenit preşedintele Sfatului Ţării de la Chişinău. Cele două comisii - agrară şi constituţională - au lucrat efectiv, şi în toamnă s-a votat reforma agrară, având ca autor pe Anton Crihan.

Unirea Basarabiei a fost recunoscută prin Tratatul de la Paris din 28 Octombrie 1918, semnat de Anglia, Franţa, Italia, Japonia şi România.

Acest important moment istoric a adus restabilirea limbii şi culturii romaneşti în administraţie, justiţie, viaţa socială, religie şi şcoală, Basarabia dând personalităţi ca A. Russo, B. P. Haşdeu, C. Stamati, preotul Alexe Mateevici - -, Pan Halipa, Ion Buzdugan sau Mitropolitul Gurie Grosu.

A treia răpire a Basarabiei de către ruşi s-a produs la 28 Iunie 1940, urmare a pactului secret Ribbentrop-Molotov din 1939. Basarabia, Bucovina şi Ţinutul Herţei sunt ocupate samavolnic de ruşi; în câteva zile s-a produs retragerea, urmată de umilinţe şi asasinate.

La 22 Iulie 1941, urmând ordinul generalului Antonescu: *„Soldaţi, Vă ordon, treceţi Prutul!"*, armatele române eliberează Basarabia şi nordul Bucovinei, dar numai pentru trei ani, căci la 23 August 1944 ruşii ocupă Basarabia **pentru a patra oară**, care, sperăm să fie şi ultima din istorie!

Timp de o jumătate de secol ruşii au încercat să distrugă spiritualitatea românească a fraţilor basarabeni prin interzicerea grafiei latine, deportarea populaţei locale, închiderea bisericilor, teroare, asasinate.

Anul 1989 a însemnat căderea comunismului sovietic. La 20 Mai s-a înfiinţat Frontul Democratic, având ca organ ziarul „Desteptarea".

La 23 august 1989 – 50 ani de la Pactul Ribbentrop – Molotov din 1939 – au avut loc mari manifestări în Basarabia, care au dus la începutul procesului de eliberare naţională, prin reintroducerea limbii române şi a alfabetului latin. Din toamna aceluiaş an, basarabenii au un nou mitropolit, Vladimir ce se va dovedi însă un rusofil incurabil.

La 27 August 1989 s-a ţinut cea dintâi Mare Adunare Naţională care a marcat procesul de eliberare naţională, la 30 August 1989 limba română a devenit limba naţională, iar alfabetul latin a luat locul celui chrilic.

La 6 Mai 1990 s-a realizat primul „pod de flori" peste Prut, peste 1,5 milioane de moldoveni trecându-l dintr'o parte într-alta. La 23 Iunie 1990 s-a adoptat declaraţia privind suveranitatea Republicii Moldova, noul apelativ pentru Basarabia. Frontul Popular şi-a ţinut al doilea congres în Iunie 1990.

La 27 August 1990 s-a sfinţit statuia lui Ştefan cel Mare din Chişinău de Ierarhi şi preoţi de pe ambele maluri ale Prutului, in frunte cu IPS Daniel, atunci Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei.

La 16 Decembrie 1990 s-a adoptat proclamaţia celei de-a doua Mari Adunări Naţionale privind independenţa Basarabiei, ilegalitatea pactului din 1939 şi reintegrarea bisericească naţională.

La 27 August 1991, Parlamentul basarabean a votat independenţa ţării, iar la 2 Martie 1992 Republica Moldova a fost primită oficial la ONU, cu sprijinul României. În sfârşit, la 21 Decembrie 1992, Biserica Ortodoxă Română a reactivat şi reintegrat canonic Mitropolia Basarabiei în sânul ei.

În februarie 2002, Adunarea Naţională a Alegătorilor din R. Moldova a dat o **Proclamaţie** în care critică politica guvernului comunist instalat la 25 februarie 2001, la Chişinău.

La 6 martie 2005, alegerile au dat câştig de cauza Partidului Comunist condus de actualul presedinte moldovean Vladimir Voronin. Ei au obtinut 46% din voturile electoratului (55 mandate de parlamentari) (Pagini Româneşti, Montreal, 1-12 martie 2005).

100 De Ani ... *Cont. de la pag. 18*

În noiembrie 2007, preşedintele Voronin a anunţat că intenţionează să schimbe constituţia, imnul şi stema ţării (Viaţa Cultelor, 12 noiembrie 2007).

La împlinirea a 100 de ani de la unirea Basarabiei cu Ţara, să ne reamintim cuvintele poetului basarabean contemporan Grigore Vieru: *„Cine are o limbă, are o credinţă; cine are o credinţă, are o biserică; cine are o biserică, are o ţară!"*

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu –
Montreal, QC, Canada

Sf. Ignatie Briancianinov ...

Cont. de la pag. 17

săvârșească. […]

Iar dacă cineva capătă abia când este în puterea vârstei dorința de a sluji lui Hristos și, din nefericire, a dobândit deja multe obiceiuri păcătoase ori obiceiul luxului și răsfățului, care de obicei țin sufletul într-o stare de slăbănogire, acela nu trebuie să se lase biruit de trândăvie și îndoială, el trebuie să intre bărbătește în lupta cu obiceiurile rele. Biruința asupra lor nu este cu neputință, atunci când omul are ajutorul dumnezeiesc. Hotărârea nestrămutată a voinței, adumbrită și întărită de harul dumnezeiesc, poate birui obiceiurile rele cele mai învechite. La început, obiceiul se împotrivește cu încrâncenare celui ce vrea să lepede jugul lui, părând de nebiruit; cu timpul, însă, dacă omul se luptă cu el necontenit, de fiecare dată când el nu se supune obiceiului, obiceiul își pierde din putere.

Dacă de-a lungul luptei ți se va întâmpla, din pricina vreunei împrejurări neașteptate, să fii biruit, să nu te tulburi și să nu cazi în deznădăjduire: trebuie să începi iar lupta.

Lupta cu silire de sine împotriva obiceiurilor păcătoase, Dumnezeu i-o socoate omului întru mucenicie, și cel ce dobândește biruința în această luptă este încununat cu cununa mărturisitorilor, ca unul ce s-a nevoit pentru Legea lui Hristos. Milostivul și Atotputernicul Domn primește pe oricine se apropie de Dânsul, tinde dreapta Sa spre a sprijini neputința noastră. Drept aceea, chiar de ai fi cu totul în obiceiuri rele ca în niște lanțuri grele, nu te deznădăjdui de primirea slobozeniei. Purcede la războiul cel nevăzut, luptă-te cu bărbăție și fără încetare, rabdă-ți înfrângerile cu mărime de suflet. Câteodată, Dumnezeu ne lasă să ne luptăm doar cu puterile noastre, ca să cunoaștem prin cercare cât de slabi suntem singuri, și ca urmare a acestei cercări să ne ținem de Dumnezeu fără a ne depărta de la Dânsul, Singurul Care poate birui păcatul în cei ce vor cu adevărat să vadă biruit păcatul în ei înșiși.

(Sf. Ignatie Briancianinov, *Experiențe ascetice*, Editura Sofia, București, 2000)

Învăţătura Despre Patimile ...

Cont. de la pag. 21

În *Procateheză*, Sf. Chiril îl pregătește pe catehumen, pentru marile adevăruri enunțate în următoarele 18 cateheze. Pregătirea și instruirea erau făcute în timpul celor 40 de zile ale Postului Mare, iar botezul era administrat în ziua Sfintelor Paști și în săptămâna următoare acestei sărbători.

Sf. Chiril îi învață sinceritatea și inima curată. Ipocrizia și ignoranța sunt considerate a fi cele mai mari pericole și cei mai mari dușmani ai sufletului. Sinceritatea, convingerea profundă și inima curată sunt cerute în mode egal catehetului și catehumenului.[22]

(partea a 2-a va urma in numarul viitor...)

22 Arhim. Grigore Băbuș, „Opera catehetică a Sfântului Chiril al Ierusalimului și actualitatea ei", în: *Ortodoxia*, anul XXXVIII (1986), nr. 3, p. 141.

Pr. Prof. Dr. Cezar Pelin
Parohia Sf. Varlaam,
Moncton, New Brunswick, Canada

Darul Lacrimilor

Adam nu știa să plângă.

În paradis, nici nu ar fi avut de ce. Ducea o viață perfectă, fără dureri, necazuri, întristări sau alte stări sufletești care îl fac pe om să uzeze de lacrimi.

Dar lucrurile s-au schimbat după ce Adam a călcat porunca lui Dumnezeu și a fost izgonit din frumoasa grădină. Atunci, ori de cîte ori privea albastrul senin a primăverii, verdele crud al codrilor sau galbenul copt al câmpurilor, simțea că toate îl mustră pentru păcatul lui. Toate îi aminteau de paradisul pierdut și îl învinuiau pentru greșeala ce-o făcuse.

Istovit de mustrări, Adam îi ceru lui Dumnezeu să îi ia vederea, sau măcar să îi împăienjenească ochii, ca să nu mai vadă cerul, florile, norii, sau zâmbetele Evei.

Dar Dumnezeu, milostiv, nu îi luă vederea. Îi dărui, în schimb, darul lacrimilor. (1)

Și de atunci au început oamenii a plânge.

De ce plângem ? La ce folosesc lacrimile ? Sunt ele doar o supapă care lasă să refuleze din noi preaplinul sentimentelor ? Sau sunt mai mult decât atât ?

Copiii se nasc pe lume plângând. Se spune că acesta este un reflex rămas de la Adam. Ca și cum, prin fiecare copil ce se naște, protopărintele retrăiește pierderea purității originare. Ca și cum nașterea în lume echivalează cu un nou exil din paradis.

În formidabila sa epopee poetică numită Canonul Mare - pe care o așez fără rezerve în rândul capodoperelor literaturii universale - Sfântul Andrei Criteanul spune, în primele versuri: *„De unde voi începe a plânge faptele vieţii mele celei ticăloase? Ce începere voi pune, Hristoase, acestei tânguiri de acum? Ci ca un milostiv, dă-mi iertare greşealelor."*

Plânsul creștin nu este un produs al disperării ori al deznădejdii. Lacrimile credincioșilor sunt roade ale pocăinței care duce la eliberarea de păcate și la bucurie. Lacrimile deretică sufletul, îl ușurează și îl primenesc.

Nu avem porunca plânsului în Decalog. Dar avem îndemnul din cea de-a doua Fericire: *„Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia."* Este, prin urmare, o chemare a lui Hristos pentru cei care doresc un nivel mai mare de sfințenie. Trecuți prin smerenie, care este obiectul primei Fericiri, dobândim darul lacrimilor și mergem apoi mai sus, la blândețe *(„Fericiți cei blânzi")* și la celelalte virtuți.

Cei care au luat lacrimile și au făcut din ele o unealtă de mântuire accesibilă tuturor au fost sfinții. *"Am încercat să înțeleg de unde vin lacrimile și m-am oprit la sfinți. Lacrimile sunt urmele lor"*, spune filosoful Emil Cioran (2). Și în adevăr: sfinții au luat această facultate a sufletului și au dus-o la desăvârșire. Au transformat-o într-un dar. Nu puțini sfinți se rugau

stăruitor la Dumnezeu ca să dobândească *„darul lacrimilor"*, ca pe o mare virtute care le cheamă și le protejează pe celelalte.

Nu e o rușine sau un semn de slăbiciune pentru un creștin să plângă, atunci când simte nevoia. Darul lacrimilor nu ne face plângăcioși ori smiorcăiți. Sfinții au plâns pentru păcatele lor chiar și atunci când nu aveau păcate. Au trimis la Dumnezeu, odată cu rugăciunile lor, lacrimi pentru păcatele întregii omeniri. Rugăciunea, însoțită de lacrimi de umilință, ajunge la Dumnezeu pe ușa din față. Primește tratament preferențial. Nu face anticameră.

Plînsul creștin nu este semn de disperare. Plânsul creștin este optimist. Lacrimile preschimbă durerea în acceptare și acceptarea în nădejde. Iar nădejdea aduce pace în suflet. Pe un creștin, trecutul nu îl apasă, prezentul nu îl sperie, iar viitorul nu îl neliniștește. Pe un creștin, darul lacrimilor nu îl face acru sau arogant, ci dimpotrivă: bun, blând, deschis, receptiv, iertător și plăcut.

Sfântul Simeon Noul Teolog spune că precum plânsul nou-născutului la ieșirea din pântecele mamei sale arată că este viu, tot așa și pentru omul credincios, prezența lacrimilor la rugăciune e un indiciu că sufletul lui e încă viu, iar credința nu i s-a atrofiat.

Pentru un creștin, darul lacrimilor, fie ele de pocăință sau de bucurie, nu înlătură optimismul, buna cuviință și nici chiar simțul umorului. Bartolomeu Anania spunea că simțul umorului, în sensul de a nu lua nimic în tragic şi de a primi totul cu seninătate, ca de la Dumnezeu, poate fi considerat o virtute.

Cel Ce se află deasupra scării timpului și nimicniciilor omenești este Hristos, Care nu uită că și El a fost om pe pământ. A trăit într-o perioadă dificilă a istoriei, a fost înconjurat de apostoli, dar și de farisei, a fost iubit de prieteni, dar și trădat de conaționali, însă S-a rugat cu lacrimi și pentru unii și pentru ceilalți.

Hristos ne spune: *„Bucurați-vă!"* și ne asigură, peste veacuri, că *„bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi"*.

Diacon Nicolae Marinescu
Catedrala Buna Vestire, Montreal, QC, Canada

(1) Poezia *„Lacrimile", de Lucian Blaga*
(2) Emil Cioran – *„Lacrimi și sfinți"*